

ŠentRUPERT

Glasilo Občine Šentrupert

LETO: XI. / 3 • jesen 2009 • Glasilo izhaja petkrat letno • Za občane Občine Šentrupert brezplačno

ŽUPANOVA BESEDA

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Poletje se je poslovilo in že diši po jeseni. Jesen pa je letni čas, v katerem nam narava ponuja največ sadov našega dela, ki smo ga opravili preko leta. Vinogradi so že polni trgačev. Letošnja letina v šentruperskih goricah je menda ena izmed boljših. Morda celo »predobra« in zaradi tega grozdje in vino ne bosta šla tako v prodajo, kot bi si vinogradniki želeli. To leto je tudi leto velikih sprememb na področju gospodarstva. Pod znamko »recesija« je ugasnilo mnogo prej uglednih gospodarskih družb, številni so ostali brez dela. V prah se je sesulo kar nekaj uspešnih slovenskih blagovnih znamk, ker je po mojem mnenju nacionalna škoda.

Recesijo občutimo tudi v občinah. Še veliko bolj v večjih kot v manjših. Velike občine že samo iz naslova komunalnega prispevka za novogradnje v proračun dobijo bistveno manj sredstev. Predvsem tiste, v katerih se je v preteklosti gradilo veliko stanovanj in poslovnih prostorov za trg. Gradbena industrija je zelo upočasnila svoj tempo. Ker so občinski proračuni sprejeti na bazi pričakovanj, je marsikatera občina že v težavah, ker je pričakovanih prilivov bistveno manj. Pri gradbenih projektih sicer uspemo pridobiti zelo ugodne ponudbe, ker se posamezna podjetja borijo za pridobivanje posla in so pripravljena delati tudi pod ceno – zgolj za preživetje. To je sicer dobro za investitorje, zelo slabo pa za izvajalce, saj jim praktično ne ostane nič sredstev za vlaganje v razvoj.

V velikih škripcih je tudi državni proračun. Zaradi zaustavljenih in upočasnenih gospodarskih aktivnosti je prilivov iz naslova davčnih prispevkov

bistveno manj. Na drugi strani pa je zaradi povečevanja števila brezposelnih vedno bolj obremenjena socialna blagajna. Veliko projektov, financiranih iz državnega proračuna, je ustavljenih in prestavljenih v naslednja leta oziroma v boljše čase. V nevarnosti je bila tudi investicija v rekonstrukcijo ceste Šentrupert - Slovenska vas. Do zadnjega trenutka nisem imel informacije, ali bo razpis za izbor izvajalca objavljen ali ne. Tokrat nam je uspelo. Razpis je bil objavljen in letošnjo jesen naj bi po terminskem načrtu pričeli s prvo fazo rekonstrukcije.

Konec meseca bo »pod streho« tudi naš največji projekt Rekonstrukcija in dozidava Osnovne šole dr. Pavla Lunačka. Pod streho pomeni, da bo šola tudi na obstoječem delu dobila svojo streho in bo tako zaščiten pred atmosferskimi vplivi. Pri prenovi obstoječe stavbe smo naleteli na kar nekaj nepredvidenih situacij. Prvo presenečenje je bilo v temeljih, saj smo z izvrtinami znotraj objekta ugotovili, da so temelji potrebni statične sanacije, saj so bili na nekaterih mestih dobesedno izpodjedeni in so obviseli v zraku. Potrebno je bilo izdelati dodaten načrt sanacije temeljev, ki je predvidel, da se tako na zunanji kot na notranji strani izvede izkop do dna temeljev in se celotno šolo podbetonira in temelje objame z armiranobetonski prstani. Ker gre za dokaj zahteven poseg, je to delo opravilo specializirano podjetje iz Ljubljane. Naslednje presenečenje je bilo skrito v armiranobetonski rebričasti plošči nad pritličjem, ki je pred nekaj desetletji zamenjala lesen strop. Zaradi neustreznega sidranja obstoječe

plošče v nosilno zidovje in posledično neustrezne potresne varnosti je bilo potrebno vsa ležišča nosilcev in same plošče utrditi z jeklenimi čevlji in povezati utrditev med sabo v celoto. Potrebno je bilo izvesti tudi armiranobetonske slope od temeljev do zadnje plošče, na katere se opirajo strešni nosilci. Od stare šole ni ostalo kaj dosti. Prerešetana je kot bohinjski sir. Zaradi tega smo se odločili, da zamenjamo tudi vse notranje omete, saj so bili vsi razpokani od rušitvenih del. Veliko občanov me je že vprašalo, če ne bi bilo bolj smiselno staro šolo v celoti podreti in zgraditi na novo. Po vseh presenečenjih, na katere smo naleteli in smo jih morali rešiti, bi se s tem kar strinjal. Dejstvo pa je, da je bila projektna dokumentacija izdelana že v bivši Občini Trebnje in da smo jo podedovali. Prav tako smo podedovali in nadaljevali sam postopek uvrstitve investicije v državni proračun – pridobili smo nekaj več kot milijon evrov nepovratnih sredstev. Resnica je tudi to, da je investicija v šentrupersko šolo čakala na sofinanciranje Ministrstva skoraj petnajst let in da smo šele s pri-

Srečo je treba deliti ...

tožbo na odločitev Ministrstva prišli do sofinanciranja. Če bi zaustavili projekt in izdelali novo projektno dokumentacijo, pa bi morali ponoviti postopek uvrščanja v državni proračun, kar pa bi predstavljalo veliko nevarnost, da bi postopek predolgo trajal (spet nekaj let) in bi bil ogrožen celoten projekt. Obstaja tudi možnost, da glede na težave v državnem proračunu sredstev ne bi dobili. To je tudi razlog, da nadaljujemo dela po projektu in vesel sem, da smo vse težave uspešno rešili. V nadaljevanju pa takšnih presenečenj ne pričakujem več.

Kot je bilo že povedano, bo šola v celoti pokrita konec meseca septembra. Takoj za tem se bodo tudi v starem delu umestila vsa okna in tako bo objekt v celoti zaprt. Potem bodo znotraj objekta potekala vsa potrebna obrtniška dela, zunaj pa bodo izdelovali fasado, ki so jo na prizidku že pričeli.

Na septembrski seji smo sprejeli Dokument identifikacije investicijskega projekta (DIIP) za nov vrtec v Šentrupertu. Predstavili smo tudi načrte, ki jih bomo

javno objavili v naslednji številki. Kot je bilo že v preteklosti povedano, bomo za izgradnjo vrtca na javnem razpisu podelili stavbno pravico in ta projekt realizirali skozi model javno zasebnega partnerstva. Izgradnja vrtca je predvidena v naslednjem letu. S tem bo tudi kompleks vzgoje in izobraževanja zaključen. V prihodnosti nas čaka le še razširitev telovadnice.

Pričeli smo tudi z obljubljenjo rekonstrukcijo ceste od ribogojnice Možina proti Homu, ki je bila resnično v katastrofalnem stanju. V teh dneh potekajo tudi asfaltacije v Kostanjevici in na nekaterih drugih odsekih cest.

Podatke o nekaterih drugih projektih, ki potekajo v Občini Šentrupert, so predstavili strokovni sodelavci občinske uprave. Do konca leta je še nekaj mesecev, v katerih bomo poskušali še čim več postoriti. Naslednje leto pa je zadnje v mojem županskem mandatu. Upam, da bo tudi to uspešno.

Letošnje poletje je bilo zame osebno še posebej lepo, saj se nama je z ženo rodil sin Luka. Lukec je sedaj deležen večino moje

pozornosti v prostem času (ki ga je sicer zelo malo), saj je to čas, ko me najbolj rabi. To je tudi razlog, da včasih ne uspem na kakšno prireditev ali se ne morem odzvati kakšnemu vabilu. Prepričan sem, da me razumete; ko pa bo Lukec dovolj velik, pa bomo prišli skupaj. Ob tej priložnosti se vsi trije iskreno zahvaljujemo za vsa voščila, ki smo jih prejeli ob Lukčevem rojstvu. Preveč jih je bilo, da bi se lahko zahvalili vsakemu posebej, čeprav bi to srčno radi.

Življenje prinaša mnoge spremembe – velike in majhne. Med največje spremembe sodi prav gotovo rojstvo otroka. Iskreno povedano, sem se tega dogodka zelo veselil, po drugi strani pa tudi nekoliko bal. »Kako bo potem? Kako bom zmožel? Bom dober oče?« so bila vprašanja, ki sem si jih zastavljal. Lukec je sedaj tu. Spremenil je moje življenje. Spremenil je moje prednosti in poglede na smisel vsega, kar počnem. Vliva mi nove energije, vodi me, da poskušam biti dober, boljši ...

Želim vam toplo in bogato jesen!

Rupert Gole, župan

Dogajanja v občini

VAŽNO OBVEŠTILO

Spoštovani občani!

Obveščamo vas, da je Občina Šentrupert Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije pozvala, naj pojasni, kaj se nahaja v rezervoarjih znotraj kompleksa Vojašnice Mokronog na Puščavi. Obveščeni smo bili, da se v rezervoarjih nahajajo usedline naftnih derivatov. Občina je ocenila, da to predstavlja potencialno nevarnost za okolje, zato je od MORS-a zahtevala takojšnjo sanacijo. V juliju letos je bila Občina Šentrupert ob-

veščena, da je MORS izvedel sanacijo rezervoarjev in s tem očistil podzemne rezervoarje usedlin, ki so ostale v rezervoarjih še iz leta 1991. MORS je tako odpravil potencialno nevarnost za okolje v naši Občini Šentrupert. Za hitro posredovanje smo se MORS-u tudi zahvalili.

Rupert Gole, župan

Mateja Jazbec, direktorica občinske uprave

PRIZNANJE JOŽETU ANDERLIČU

Ljubljana, 3. septembra 2009

Vlada je na današnji seji dala pozitivno mnenje k podelitvi odlikovanja Zlati častni znak za zasluge za Republiko Avstrijo Jožetu Anderliču. Pozitivno mnenje o poslovanju, ki ima korenine pri Trebelnem, bo zdaj posredovala predsedniku Republike Slovenije Danilu Türku. Kot sporočajo iz urada vlade za informiranje, je avstrijsko veleposlaništvo v Sloveniji slovensko stran obvestilo, da namerava Republika Avstrija Jožetu Anderliču podeliti odlikovanje Zlati častni znak za zasluge za Republiko Avstrijo in zaprosilo za soglasje k podelitvi odlikovanja. Predlog za podelitev odlikovanja, pišejo v vladnem uradu, je utemeljen z velikimi zaslugami Jožeta Anderliča na gospodarskem kakor tudi na kulturnem področju. Jože Anderlič je med leti 1986 in 1995

deloval kot ustanovitelj in družbenik podjetja WATEKO v Celovcu. Napisal je knjigo Umetnost na Slovenskem, ki je izšla leta 1986. Leta 1990 je dal pobudo za ustanovitev predstavništva avstrijske Ljudske banke (Volksbank) v Ljubljani, ki je leta 1992 kot prva tuja banka pridobila licenco Banke Slovenije, med leti 1991 in 1993 pa jo je tudi vodil. Anderlič je podprl tudi ustanovitev banke Hype Alpe Adria Bank v Ljubljani. Kranjska investicijska Družba, d. o. o., katere ustanovitelj in direktor je Anderlič, velja za eno vodilnih slovenskih investicijskih družb in družb za razvoj nepremičnin. Njegova pomembnejša projekta v zadnjem času sta izgradnja mreže poslovalnic trgovskega centra Hofer s 45 poslovalnicami in z lastnim logističnim centrom ter Hotel Mons v Ljubljani.

Čestitke tudi iz domačih logov!

Napovednik

DOGAJANJA V OBČINI	3	ŠOLSKI UTRIP	32
UTRIP ŽUPNIJE	24	NA MLADIH SVET STOJI	34
SPREHODI MED	27	NOVICE OD TOD IN DRUGOD	36

OBČINSKI SVET OBČINE ŠENTRUPERT

Občinski svet Občine Šentrupert se je v poletnih mesecih sestal na 24. redni seji, ki je bila 20. 7. 2009; na njej so svetniki sprejeli Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Šentrupert (Uradni list RS, št. 62, z dne 4. 8. 2009). Odlok določa način in pogoje opravljanja gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki na območju Občine Šentrupert. Z odlokom so določene vrste komunalnih odpadkov, njihovo zbiranje, odvoz, obdelava in odlaganje odpadkov, kdo so subjekti ravnanja z odpadki, način obračunavanja stroškov za ravnanje z odpadki ter nadzor nad izvajanjem določil tega odloka.

Svetniki so na seji razpravljali o letnem poročilu Komunale Trebnje, d. o. o., za leto 2008 in o letnem načrtu javnega podjetja za leto 2009. Stališče Odbora za okolje in prostor in gospodarske javne službe, ki ga je na seji občinskega sveta povzel predsednik odbora Alojz Gregorčič, je, da je poročilo slabo pripravljeno in pomanjkljivo. Poročilo ni naravnano na posamezno občino soustanoviteljico oz. iz poročila ni razvidno, kateri del opravljenih nalog in aktivnosti javnega podjetja in ne nazadnje finančnih tokov (prihodkov in odhodkov) se nanaša na posamezno občino. Na to pomanjkljivost pri pripravi letnega poročila so svetniki opozarjali že v letu 2008. Gospa Suzana Judež, ki je na seji sveta predstavila letno poročilo Komunale Trebnje d. o. o. za leto 2008 in letni načrt za leto 2009, je opozorila, da poročilo ne more odražati stanja po posamezni občini soustanoviteljici, kajti še vedno niso realizirana delitvena razmerja med posameznimi občinami soustanoviteljicami, kajti družbena pogodba o ustanovitvi gospodarske javne službe na podlagi novega odloka o ustavitvi skupnega javnega podjetja Komunala Trebnje, d. o. o., še vedno ni podpisana. Svetniki so še opozorili, da je iz poročila javnega podjetja za leto 2008 razvidno, da je imela Komunala Trebnje izgubo, ki naj bi jo pokrivala vse tri občine soustanoviteljice v skladu s splošnim delitvenim ključem. Stališče, ki ga je zavzel občinski svet in ki ga je podkrepil tudi župan, je, da izguba, ki jo je izkazalo javno podjetje Komunala

Trebnje, d. o. o., v letu 2008, izhaja iz določenih tožb z delovnopravnega področja in posledično odškodnin, ki jih mora javno podjetje poravnati, vendar ker so bile te tožbe začete v času pred nastankom novih občin, ki so se izločile iz prejšnje Občine Trebnje, Občina Šentrupert te izgube ne bo pokrivala. Tudi glede letnega načrta Komunale Trebnje za leto 2009 so bili svetniki kritični, kajti sprejemati letni načrt sredi tekočega leta je zelo pozno in podobno kot pri poročilu tudi iz letnega načrta ni razvidno, kaj konkretno se bo izvajalo v Občini Šentrupert. Ob koncu razprave so svetniki sicer potrdili revidirano letno poročilo Komunale Trebnje, d. o. o., in tudi letni načrt za leto 2009, vendar ponovno z opozorilom, da prihodnje leto, ko naj bi bila medsebojna delitvena razmerja med vsemi tremi občinami soustanoviteljicami končno rešena, pričakujejo poročilo in letni načrt javnega podjetja, naravnani na potrebe posamezne občine.

V nadaljevanju so se svetniki seznanili z dokumentom identifikacije investicijskega projekta (DIIP) »Centralna čistilna naprava Mirnske doline«, ki je skupni projekt, v katerem sodelujejo vse tri občine - Šentrupert, Mokronog-Trebelno in Trebnje. Svetniki so po predstavitvi projekta potrdili DIIP in tudi potrdili nadaljnje korake projekta, to je priprave pogodb o določitvi deležev financiranja investicije ter pogodb glede financiranja obratovanja in reinvestiranja kanalizacijskih sistemov in čistilne naprave z občinama Mokronog-Trebelno in Trebnje ter z bodočim upravljavcem infrastrukturnih objektov odvajanja in čiščenja odpadne vode.

Občinski svet je na seji potrdil tudi dokument identifikacije investicijskega projekta »Ureditve ceste Hom LC 425313«. Gre za projekt rekonstrukcije dela omenjene lokalne ceste, ki se bo delno sofinanciral iz sredstev v skladu z 21. členom Zakona o financiranju občin, po katerem občini pripada del dodatnih sredstev za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo. V letu 2009 Občini Šentrupert iz tega naslova pripadajo sredstva v višini 115.008 €.

Svetniki so obravnavali konzorcijsko pogodbo o sodelovanju pri pripravi in

izvedbi projekta »Regijskega centra za ravnanje z odpadki CERO Globoko«. Gre za projekt, ki vključuje pripravo celotne projektne dokumentacije in izvedbo, to je investicijo v izgradnjo gospodarske javne infrastrukture, potrebne za izvajanje dejavnosti regijskega centra za ravnanje z odpadki. Občinski svet je potrdil pristop Občine Šentrupert k pripravi in izvedbi omenjenega projekta, v katerem sodeluje 22 občin, ter pooblastil župana, da podpisuje konzorcijsko pogodbo v imenu Občine Šentrupert.

Zaradi novih okoliščin in obveznosti za proračun Občine Šentrupert v letu 2009 ter prilagoditve proračuna novim okoliščinam je župan občinskemu svetu posredoval v obravnavo predlog rebalansa 1. proračuna Občine Šentrupert za leto 2009, ki so ga predhodno obravnavala in potrdila vsa delovna telesa oz. odbori občinskega sveta. Z rebalansom 1. proračuna se povečuje obseg zadolževanja zaradi povečanja potreb pri investiciji v rekonstrukcijo in dozidavo OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert, ki je predmet zadolževanja. Občinski svet je potrdil predlog Odloka o rebalansu 1. proračuna Občine Šentrupert (Uradni list RS, št. 57, z dne 24. 7. 2009).

Ob sprejetem rebalansu proračuna Občine Šentrupert v letu 2009 so svetniki potrdili tudi program razpolaganja in menjave ter program pridobitve stvarnega premoženja Občine Šentrupert za leto 2009.

Svetniki so na seji odločali in potrdili predlog za začetek postopka za spremembo in dopolnitev Statuta Občine Šentrupert in Poslovnika Občinskega sveta Občine Šentrupert, ki so ga občinskemu

svetu predložili predlagatelji Ruža Bracar, Anton Rugelj in Franc Bartolj. Predlagatelji ugotavljajo, da je Statut Občine Šentrupert, ki je bil sprejet ob ustanovitvi nove Občine Šentrupert, pomanjkljiv. Prav tako ugotavljajo, da so se okoliščine delovanja občinskega sveta spremenile in da je zato potrebno ponovno preučiti pristojnosti posameznih organov Občine Šentrupert, predvsem pristojnosti občinskega sveta, nadzornega odbora in same občinske uprave ter jih definirati in uskladiti z zakonskimi določili in ostalimi akti, ki jih je do sedaj že sprejel Občinski svet Občine Šentrupert. Za pripravo akta o spremembah in dopolnitvah Statuta Občine Šentrupert in Poslovnika Občinskega sveta Občine Šentrupert so svetniki zadolžili Komisijo za pripravo statuta Občine Šentrupert.

Svetniki so na 24. redni seji sprejeli obvezno razlago Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje Občine Šentrupert/planske celote 1, 3, 4, 5, ki se poda k 13. členu omenjenega odloka, in sicer k določbam predzadnjega odstavka tega člena, ki se nanaša na posege v območjih razpršene gradnje glede gradnje objektov za potrebe oskrbne in storitvene dejavnosti, ki je dopustna pod pogojem, da ne poslabšuje osnovnih bivalnih pogojev. Obvezna razlaga povzema, da je poleg dopustne gradnje stanovanjskih stavb in stavb za oskrbne in storitvene dejavnosti v okviru opredeljenih stavbnih zemljišč dopustna tudi gradnja delavnic, ki sicer po Uredbi o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena spadajo pod industrijsko rabo in skladišča, vendar le pod pogojem, da je stavba po pretežni namembno-

sti namenjena tudi oskrbnim ali storitvenim dejavnostim. Obvezna razlaga odloka je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 58, dne 27. 7. 2009.

Občinski svet je prav tako sprejel sklep o ukinitvi statusa javnega dobra na parcelah št. 4047 in 4073, k.o. Šentrupert ter na parcelah št. 2679, 2638, 2057/11, 2057/8, 2589 in 2620, k.o. Bistrica. Zemljišča na navedenih parcelah v točno določenih izmerah postanejo lastnina Občine Šentrupert. Navedeni sklep o ukinitvi statusa javnega dobra je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 58, dne 27. 7. 2009.

Svetniki so na 24. seji sprejeli predlog razdelitve sredstev za sofinanciranje izvajalcev letnega programa športa v Občini Šentrupert za leto 2009 in predlog razdelitve sredstev za sofinanciranje izvajalcev letnega programa socialnega varstva v Občini Šentrupert za leto 2009.

OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert je na Občino Šentrupert naslovila prošnjo za podaljšanje delovanja tretjega oddelka predšolske vzgoje v VVE Čebelica pri OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert. Občinski svet je podal soglasje za podaljšano delovanje tega oddelka za šolsko leto 2009/2010.

Občinski svet je na vlogo Občine Trebnje in pojasnilo predsednika sveta zavoda Knjižnice Pavla Golie Trebnje dal soglasje za dodelitev delovne uspešnosti direktorici Knjižnice Pavla Golie Trebnje gospe Mileni Bon za leto 2008.

Prav tako je občinski svet na podlagi vloge Občine Trebnje podal soglasje k podaljšanju koncesije za nedoločen čas in k povečanemu obsegu koncesije Zvonku Romoziju, dr. dent. med., za zobozdravstveno dejavnost za odrasle.

Tudi tokrat je župan svetnike seznanil s potekom izvajanja posameznih projektov in drugih nalog občine, in sicer glede poteka investicije rekonstrukcije in dozidave OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert, glede aktivnosti za investicijo na državni cesti Slovenska vas-Šentrupert in glede ostalih predvidenih delih na občinskih cestah v letu 2009. Svetnike je informiral o seji Sveta regije Jugovzhodne statistične regije ter o upravičenih namenih in ciljih programa »Razvoj regij«.

kamor lahko občine prijavljajo projekte širšega regijskega pomena. Župan je svetnike seznanil s potekom priprave in oddaje občinskega prostorskega načrta (OPN) na pristojno ministrstvo ter o drugih tekočih nalogah občine.

Zapisniki posameznih sej Občinskega sveta Občine Šentrupert so na voljo na spletni strani Občine Šentrupert, www.sentrupert.si.

Mateja Jazbec,

direktorica občinske uprave

POSOJILA ZA PODJETNIKE

Razvojni center Novo mesto, d. o. o., razpisuje posojila po ugodni obrestni meri z možnostjo pridobitve tudi garancije za mala podjetja iz regije JV Slovenije. Razpis posojil za nova delovna mesta je odprt do konca leta oz. do porabe sredstev, pod naslednjimi pogoji:

RAZPIS posojil za nova delovna mesta in obratna sredstva za leto 2009

Na razpis se lahko prijavijo:

- brezposelne osebe, ki so realizirale samozaposlitev od 1. 1. 2008 naprej,
- delodajalci (do 50 zaposlenih), ki so od 1. 1. 2009 dalje za nedoločen čas oz. čas odplačila posojila zaposlili osebo, ki išče zaposlitev in pomeni zaposlitev povečanje števila zaposlenih pri delodajalcu,
- delodajalci (do 50 zaposlenih), ki so iz razpisanih sredstev GSD za leto 2009 prejeli posojilo za nakup opreme ali ekološkega tovornega vozila.

Znesek posojila:

- 5.000,00 € za samozaposlitev oz. vsako delovno mesto, ki ustreza razpisnim pogojem,
- 5.000,00 €/investicijo, za obratna sredstva, če je prejel delodajalec posojilo za nakup tehnološke opreme ali ekološkega tovornega vozila iz GSD za leto 2009 za realizacijo investicije v vrednosti do 50.000,00 €,
- 10.000,00 €/investicijo, za obratna sredstva, če je prejel delodajalec posojilo za nakup tehnološke opreme ali ekološkega tovornega vozila iz GSD za leto 2009 za realizacijo investicije v vrednosti nad 50.000,00 €.

Obrestna mera:

5,5 % nespremenljivo nominalno na letni ravni (NLB d.d.),
6-mes EURIBOR + 1,5 % (Probanka d.d.),
6-mes EURIBOR + 2,1 % (Raiffeisen banka d.d.),
6-mes EURIBOR + 2,4 % (SKB d.d.),
3-mes EURIBOR + 2,7 % (Banka Koper d.d.).

Odplačilna doba posojila:

od 1 do 3 let - možnost 6 mesecev moratorija na odplačilo glavnice.

Razpoložljiva sredstva za posojila za Občino Šentrupert:

10.000 EUR prostih sredstev.

Več informacij na RC Novo mesto d.o.o., Ljubljanska c. 26, Novo mesto, kontaktna oseba Polona Kovač Brulc, tel. 07 33 72 987, gsm. 041 317 175 ali mail polona.kovac.brulc@rc-nm.si.

REKONSTRUKCIJA IN DOZIDAVA OŠ DR. PAVLA LUNAČKA ŠENTRUPERT

Aktivnosti pri rekonstrukciji in dozidavi OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert so v polnem teku. Zaradi pouka je bilo potrebno počakati na statično sanacijo obstoječe šole, ki se trenutno zaključuje: temelji so bili dokončani pred dopusti, izvedli so se armiranobetonski slopi, sledi rušitev lesenega stropa v mansardi in betoniranje nove plošče ter priprava nosilcev za streho in pokritje objekta. Tako imenovani prizidek 2 pa je že pripravljen na postavitve strehe in strešnih oken in se izvaja istočasno s starim objektom. Na vrsti so še gradbeno-obrtniška dela ter električne in strojne inštalacije v notranjosti. Po ureditvi notranjosti bodo potekala intenzivna dela tudi za zunanjo ureditev, kjer pa je nekaj odvisno tudi od novega vrtca, ki je trenutno v fazi priprave projekta za razpis

za energetske varčne stavbe, preko katerega želi Občina Šentrupert pridobiti čim več sredstev na razpisu.

Dela na osnovni šoli so se začela sredi oktobra lani in po odličnem začetku je bilo pri odkopu temeljev ugotovljeno, da so le-ti v veliko slabšem stanju, kot je bilo sklepati iz prvotnih raziskav ZRMK (Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij), izvedenih še za časa skupne Občine Trebnje. Navkljub povečani zahtevnosti adaptacije pričakujemo, da bi bila tako rekonstrukcija kot novogradnja šole končana prihodnje leto. Trenutna ocena naložbe – z dodatnimi deli, ki so nastala kot posledica adaptacije stare šole – je slabe tri milijone evrov, od tega pa šolsko ministrstvo prispeva za obnovo nekaj več kot milijon evrov.

dr. Iztok Kovačič

ENOSTAVNI OBJEKTI

Glede na pogosta vprašanja občanov je prav, da si v tokratnem prispevku ogledamo še, kateri so tisti objekti, ki jih Zakon o graditvi objektov opredeljuje kot enostavne objekte. Enostavni objekti so namreč tisti objekti, za katere načeloma ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja.

Objekt se šteje za enostavni objekt, za katerega ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, če so skupaj izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je v Uredbi o vrstah objektov glede na zahtevnost (v nadaljevanju: uredba) objekt izrecno določen kot enostavni objekt,
- da ima investitor pravico graditi na

zemljišču, na katerem namerava zgraditi objekt,

- **da gradnja objekta ni v nasprotju s prostorskimi akti** (večina objektov je možno postaviti le na zazidljivem območju!) in
- da so upoštevani vsi pogoji in zahteve za gradnjo enostavnega objekta, določeni z uredbo.

V praksi to pomeni, da je **potrebno** ravno tako dobiti vsa soglasja pristojnih dajalcev soglasja (zaradi neposredne bližine komunalnih vodov, ceste, železnice oz. varovanih območij, naravne ali kulturne dediščine itd.), čeprav ni potrebno pridobiti gradbenega dovoljenja. Poleg tega

pa je pomembno tudi območje namenske rabe, saj, recimo, nadstreška ni dovoljeno postavljati v vinogradniškem območju (ipd). Potrebno je tudi poudariti, da – podobno kot nezahtevni objekti – tudi enostavni objekti ne smejo imeti samostojnih priključkov na objekte gospodarske javne infrastrukture, pač pa so lahko priključeni le na obstoječe priključke.

OBJEKTI ZA LASTNE POTREBE

1. Objekti za lastne potrebe, ki so enostavni objekti, so:

- a) **nadstrešek**, to je streha pred vhodom v objekt, namenjena zaščiti osebnih

motornih vozil in koles, zbirnih mest za komunalne odpadke in podobno, če je njegova površina največ 30 m² in višina najvišje točke največ 3,5 m, merjeno od najnižje točke objekta;

- b) **rezervoar za utekočinjeni naftni plin ali nafto**, s priključkom na objekt, če je njegova prostornina do 5 m³ in je zgrajen v skladu s predpisi, ki urejajo področje naprav za vnetljive tekočine in pline, ter v skladu s pogoji njegovega dobavitelja;
- c) **mala komunalna čistilna naprava** zmogljivosti do 50 populacijskih enot;
- d) **zajetje, vrtina ali vodnjak** za lastno oskrbo s pitno vodo, če je njegova globina do 30 m;
- e) **zbirnik za kapnico**, to je montažen ali obzidan in nadkrit prostor za vodo, prestreženo ob padavinah, navadno s strehe, če je njegova prostornina do 30 m³;
- f) **enoetažni pritlični objekt** s tlorisno površino do 4 m² in višino najvišje točke največ 2 m, merjeno od najnižje točke objekta, katerega streha je hkrati strop nad prostorom;
- g) **utrjena dvorišča** do površine 300 m².

POMOŽNI INFRASTRUKTURNI OBJEKTI

Pomožni objekti, ki so enostavni objekti, so:

1. pomožni cestni objekti:

- a) **objekt za odvodnjavanje ceste**, to je odvodni jarek, koritnica, plitva in globoka drenaža, vtočni in revizijski jašek, vodnjak ali ponikalnica, če je prepust vode do 5 m³/min oziroma pri gozdni cesti profil prepusta do 1 m;
- b) **cestni snegolov**, to je objekt v obliki palisade, ki zadržuje sneg, da se ne usipa na cestišče;
- c) objekt javne razsvetljave;
- d) **cestni silos**, to je priročno skladišče orodja in opreme za vzdrževanje cest ter soli in peska za posipavanje cest, če je njegova prostornina do 300 m³;
- e) **varovalne in protihrupne ograje** do višine 2,2 m;

2. pomožni železniški objekti:

- a) **objekt za odvodnjavanje železniških tirov**, to je odvodni jarek, koritnica, plitva in globoka drenaža, vtočni in revizijski jašek, vodnjak ali ponikalnica, če je prepust vode do 5 m³/min;
- b) **palisade**, lovilne mreže in prosto viseče mreže, ki zadržujejo sneg in padajoče

kamenje, da se ne usipa na železniške tire;

- c) **objekt za usmerjanje električne razsvetljave**;
- d) **zavetiščna utica** ali tipski zabojnik, to je prostor za železniške nadzornike in priročno skladiščenje orodja in opreme za vzdrževanje železniških tirov, če je njegova tlorisna površina do 30 m²;
- e) **zavetišče na železniških postajališčih**, če je njegova tlorisna površina do 50 m²;

3. pomožni letališki objekt, to je večnamenski objekt oziroma naprava, ki se zgradi začasno zaradi preverjanja, usmerjanja, spremljanja stanja, zaradi signalizacije ali s podobnim namenom, je enostaven objekt, če njegovo postavitve odobri organ, pristojen za letalstvo;

4. pomožni pristaniški objekti:

- a) **objekt za odvodnjavanje** pristaniške ploščadi, to je odvodni jarek, koritnica, plitva in globoka drenaža, vtočni in revizijski jašek, vodnjak ali ponikalnica, če je prepust vode do 5 m³/min;
- b) **plavajoča ploščad** za privezovanje ladij, če jo gradi upravljavec pristanišča in je njena površina do 150 m²;
- c) **objekt za usmerjanje električne razsvetljave**;
- d) **pristaniški zabojnik**, to je prostor za nadzornike ladijskega prometa ter priročno skladiščenje orodja in opreme za vzdrževanje pristaniške ploščadi in za reševanje, če je njegova tlorisna površina do 30 m²;

5. pomožni žičniški objekti:

- a) **objekt prometne oziroma varnostne signalizacije**, to je konstrukcija za namestitev ustreznih usmerjevalnih semaforjev;
- b) **objekt za usmerjanje električne razsvetljave**;
- c) **žičniški zabojnik**, to je prostor za strojnike za nadzor delovanja žičnic in delovanja smučišč, za priročno skladiščenje orodja in opreme za vzdrževanje žičniških naprav ter za reševanje, če je njegova tlorisna površina do 30 m²;

6. pomožni energetski objekti:

- a) **nizkonapetostno distribucijsko elektroenergetsko omrežje**;
- b) **ločilno oziroma krmilno mesto na elektroenergetskih omrežjih**;
- c) **signalno-zaščitni vod** v elektroenergetskih omrežjih;
- d) **relejna hišica**, to je prostor za namestitev opreme elektroenergetskih objektov in za nadzornike delovanja elektroenergetskega omrežja;

- e) **priključni plinovod** za male kurilne naprave v enostanovanjskih stavbah;
- f) **priključek na distribucijsko plinovodno omrežje**;
- g) **etažni plinski priključek** za etažno ogrevanje;
- h) **tipski zabojnik** za skladiščenje jeklenk za utekočinjeni naftni plin, če je njegova tlorisna površina do 30 m² – v skladu s predpisi, ki urejajo področje naprav za vnetljive tekočine in pline;

7. telekomunikacijske antene in oddajniki, katerih uporabni signal ne pokriva več kakor 100-metrski pas okoli oddajne točke;

8. pomožni komunalni objekti:

- a) **vodovodni priključek na javno vodovodno omrežje**;
 - b) **objekt s hidroforno postajo oziroma s prečrpališčem**, če je njegova tlorisna površina do 20 m², višina pa do 4 m od terena do kapa;
 - c) **kanalizacijski priključek** na javno kanalizacijsko omrežje;
 - d) **tipska oziroma montažna greznica**, to je v skladu s predpisi, ki urejajo odvajanje odpadne vode iz čistilnih naprav, obzidana in pokrita jama za zbiranje fekalij oziroma komunalne odpadne vode, če je njena prostornina do 50 m³;
 - e) **mala komunalna čistilna naprava** z zmogljivostjo do 50 populacijskih enot;
 - f) **zbiravnica ločenih frakcij** (ekološki otok), to je prostor, v katerem se izvajalcu javne službe prepuščajo ločene frakcije komunalnih odpadkov v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje s temi frakcijami, če je njegova tlorisna površina do 100 m²;
 - g) **cestni priključek na javno občinsko cesto**, če je njegova širina do 3 m, njegova dolžina pa do 30 m in je pridobljeno soglasje upravljavca takšne ceste;
 - h) **vodno zajetje**, to je betonsko korito z zajezeno vodo, namenjeno oskrbi s pitno vodo, če je njegova prostornina do 250 m³ in največja globina do 5 m;
 - i) **priključek na vročevod oziroma toplovod**, vključno z vročevodno in toplovodno toplotno postajo z nazivno močjo do 300 kW;
- 9. pomožni objekti na mejnih prehodih:**
- a) **obmejna stavba**, to je stavba, namenjena opravljanju varnostnega, carinskega in inšpekcijskega nadzorstva na območju mejnega prehoda, če je njena tlorisna površina do 30 m²;

- b) **objekt varnostne signalizacije;**
- c) **objekt za usmerjanje električne razsvetljave** – ni pogojev;
- d) **nadstrešnica nad mejnim preходом,** če je njena površina do 120 m², višina konstrukcije pa do 7,5 m nad terenom;

10. pomožni objekti za spremljanje stanja okolja, ki so namenjeni meritvam in spremljanju meteoroloških parametrov in kakovosti zraka ter seizmološkemu opazovanju do površine 5 m² z drogom do višine do 10 m;

11. vrtina ali vodnjak, potrebna za raziskave.

POMOŽNI OBRAMBNI OBJEKTI

Pomožni objekti za obrambo ter zaščito in reševanje, ki so enostavni objekti, so:

- a) **prijavnica,** to je stavba, namenjena opravljanju nadzora na območju vojašnice, če je tlorisna površina stavbe do 30 m²;
- b) **nadstrešnica za motorna vozila,** če je njena površina do 120 m², višina konstrukcije pa do 7,5 m nad terenom,
- c) **objekt varnostne signalizacije,**
- d) **objekt za usmerjanje električne razsvetljave,**
- e) **antenski drog ali antenski stolp** do višine 10 m,
- f) **varovalna ograja** do višine 2,20 m,
- g) **heliport** (ploščad za vzletanje in pristajanje helikopterjev na mestnem območju) velikosti do 50 m².

POMOŽNI KMETIJSKO-GOZDARSKI OBJEKTI

Pomožni kmetijsko-gozdarski objekti, ki so enostavni objekti, so:

- a) **čebelnjak,** to je montažen ali lesen, enoetažen in pritličen objekt, namenjen gojenju čebel, če je njegova bruto površina največ 20 m² in višina najvišje točke objekta, katerega streha je hkrati strop nad prostorom;
- b) **gozdna učna pot,** to je ozek pas z naravnim materialom utrjenega zemljišča, pripravljen za hojo po gozdu;
- c) **grajena gozdna vlaka,** namenjena spravlilu lesa s pravilnimi sredstvi, če je njena dolžina do 1 km; gozdne vlake se lahko priključujejo na javno cesto;
- d) **poljska pot,** to je ozek pas zemlje, pripravljen za hojo ali vožnjo kmetijske mehanizacije, če je njegova dolžina do 1 km, širina pa do 2,5 m;

- e) **ribnik kot vodno zajetje,** to je umetno narejena kotanja ali betonsko korito z zajezeno vodo za hrambo rib ali drugih vodnih živali, če nima stika z odprto vodo in če je njegova tlorisna površina pri betonskem koritu do 30 m², pri umetno narejeni ali naravni kotanji do 100 m², globina od terena oziroma roba korita do dna pa do 2 m;
- f) **vrtina ali vodnjak** za namakanje kmetijskih zemljišč, če je njegova globina do 30 m;
- g) **krmišče,** to je na vse strani odprt prostor brez posebej utrjenih tal in z lahko montažno streho na opornikih, ki je namenjen krmljenju živine v času, ko primanjkuje paše, in med prezimovanjem živali na pašnikih, če je njegova tlorisna površina največ 30 m² in višina najvišje točke največ 4 m, merjeno od najnižje povprečne točke terena, če je streha objekta hkrati strop nad prostorom;
- h) **molžišče,** to je prekrit in najmanj na eno stran odprt prostor, namenjen molži na planinskih pašnikih, če je njegova tlorisna površina največ 30 m² in višina najvišje točke največ 4 m, merjeno od najnižje povprečne točke terena, če je streha hkrati strop nad prostorom, konstrukcija pa v celoti iz lesa;
- i) **hlevski izpust,** to je ograjena in vodo neprepustna ploščad ob hlevu ali v njegovi neposredni bližini, namenjena gibanju živali na prostem, drenirana v za vodo neprepustno gnojnično jamo in brez odvoda v površinske ali podzemne vode, če njegova tlorisna površina ne presega 180 m²;
- j) **ograje za pašo živine,** nižje od 1,5 m;
- k) **rastlinjak,** namenjen gojenju rastlin neposredno na kmetijskem zemljišču v izvedbi tunela, to je nadkritega prostora, ki ima točkovno temeljenje ali sidra ter na loke napeto folijo;
- l) **gozdna cesta,** to je ozek pas z naravnim materialom utrjenega zemljišča, pripravljen za hojo ali vožnjo kmetijske in gozdne mehanizacije, če je njegova dolžina do 2 km, širina vozišča v premi do 3,5 m in se ne priključuje na javno cesto;
- m) **kašča,** to je enoetažen, pritličen objekt, namenjen shranjevanju žita, koruze in drugih poljščin, z bruto površino največ 20 m² in višina najvišje točke največ 3,5 m, merjeno od najnižje točke objekta, katerega streha je hkrati strop nad prostorom;

- n) **kozolec,** to je lesena konstrukcija za sušenje in shranjevanje kmetijskih pridelkov, praviloma krme, z dolžino največ 30 m in višino najvišje točke objekta največ 6 m;
- o) **senik,** to je enoetažen, lesen, pritličen objekt za shranjevanje sena z bruto površino največ 30 m² in višino najvišje točke največ 6 m, merjeno od najnižje točke objekta, katerega streha je hkrati strop nad prostorom.

ZAČASNI OBJEKTI

1. Začasni objekti, ki so enostavni objekti, so:

- a) **odprti sezonski gostinski vrt,** to je posebej urejeno zemljišče kot del gostinskega obrata, če je tlorisna površina zemljišča največ 50 m² in višina najvišje točke največ 4 m, merjeno od najnižje točke objekta;
- b) **pokrit prostor z napihljivo konstrukcijo** ali v montažnem šotoru, če je njegova tlorisna površina do 500 m², višina najvišje točke 6 m, merjeno od najnižje točke objekta; tlorisna površina je lahko večja, če ima šotor ustrezen certifikat oziroma izjavo proizvajalca, da je izdelan v skladu s standardom o začasnih objektih DSIST EN 13782, oziroma, dokler ta standard še ni izdan kot evropski, privzeti standard PSIST prEN 13782:2001 – Naprave in konstrukcije začasne objekte in zabavišne parke;
- c) **oder z nadstreškom,** če je njegova tlorisna površina do 30 m², višina najvišje točke do 6 m, merjeno od najnižje točke objekta, razpon nosilnih delov pa do 3 m; če ta razpon presega 3 m, morajo biti sestavljeni iz montažnih elementov;
- d) **pokrit prireditveni prostor,** kamor sodi tudi športno igrišče, z napihljivo konstrukcijo ali v montažnem šotoru, vključno s sanitarnimi prostori, če je njegova tlorisna površina do 500 m² oziroma več, če ima šotor certifikat;
- e) **cirkus,** to je prireditveni prostor v montažnem šotoru (arena s tribunami za gledalce) in ograjeno zunanjo površino, namenjeno potujočemu zabavišču, če so šotor in drugi objekti montažni;
- f) **začasna tribuna za gledalce na prostem,** če je njena tlorisna površina največ 1000 m² in višina najvišje

točke največ 6 m, merjeno od najnižje povprečne točke terena.

2. Začasni objekti, ki so enostavni objekti, so tudi objekti, namenjeni začasnemu skladiščenju nenevarnih snovi, če bruto površina teh objektov ne presega 15 m² in je višina najvišje točke največ 4 m, merjeno od najnižje točke objekta, katerega streha je hkrati strop nad prostorom.

VADBENI OBJEKTI

Vadbeni objekti, ki so enostavni objekti, so:

1. Vadbeni objekti, namenjeni športu in rekreaciji na prostem:

- a) **igrišče za šport in rekreacijo na prostem**, to je travnata površina oziroma naravno zemljišče, namenjeno nogometu, odbojki, košarki, bejzbolu, ragbiju, golfu in drugim igram z žogo, če je njegova tlorisna površina v skladu z normativi, ki veljajo za posamezno vrsto igre z žogo;
- b) **kolesarska steza**, to je ozek pas z naravnim materialom utrjenega zemljišča, pripravljen za kolesarjenje v naravi, če je njegova širina do 1,2 m;
- c) **planinska pot**, to je ozek pas zemljišča, le v nujnih primerih utrjen z naravnim materialom, pripravljen za hojo oziroma dostop na planine oziroma gore, če je njegova širina do 1 m;
- d) **smučišče**, to je travnata površina, pozimi namenjena smučanju in drugim zimskim dejavnostim, vključno z začasno postavljenimi montažnimi vlečnicami dolžine do 200 m, z nizko vodeno vrvjo ter dostopnimi in povezovalnimi potmi med smučarskimi progami oziroma deli smučišča, če je njegova tlorisna površina v skladu z normativi, ki veljajo za posamezno vrsto smučišča;
- e) **sprehajalna pot**, to je ozek pas z naravnim materialom utrjenega zemljišča, pripravljen za sprehode v naravi, če je njegova širina do 1,2 m;
- f) **športno strelišče**, če je njegova tlorisna površina do 3 ha;
- g) **trimaska steza**, to je ozek pas zemljišča, po potrebi utrjen z naravnim materialom in pripravljen za hojo, s površinami in z opremo za telovadne vaje, če je njegova širina do 1 m;
- h) **vzletišče**, ki ima samo travnato površino, namenjeno vzletanju in pristajanju zelo lahkih naprav za letenje

in jadralnih padalcev, če je njegova tlorisna površina do 5 ha.

2. Vadbeni objekti, namenjeni obrambi ter zaščiti in reševanju:

- a) **plezalni in drug podoben objekt**, namenjen urjenju, če je njegova višina ne presega 7,5 m;
- b) **pokrit vadbeni prostor** z napihljivo konstrukcijo ali v montažnem šotoru, če je njegova tlorisna površina do 500 m²; prostor je lahko večji, če ima šotor certifikat;
- c) **vadbeni bunker**, to je manjša vojaška obrambna utrdba, namenjena urjenju oziroma vojaškim vajam, če je njegova tlorisna površina do 30 m²;
- d) **vadišče na prostem**, to je naravno zemljišče s priročnimi vadbenimi objekti, poraslo s travo in z drevjem, če je tlorisna površina in urejenost zemljišča v skladu z normativi, določenimi s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami oziroma obrambo;
- e) **zaklon**, to je objekt, za katerim ali pod katerim je kdo zavarovan, če je objekt do največ 2 m vkopan v teren, nadzemni del pa zasut z zemljo in če je njegova tlorisna površina do 30 m², višina do 3 m, razpon nosilnih delov pa do 3 m; pri večjem razponu morajo biti nosilni deli montažni in dani v promet v skladu s predpisi, ki urejajo gradbene proizvode;
- f) **vojaško strelišče**, če je njegova površina do 5 ha ter se z njegovo postavitvijo in uporabo ne spreminja konfiguracija terena;
- g) **zaklonilnik**, to je pritličen objekt, katerega površina ne presega 20 m² in ki je lahko sestavljen iz posameznih gradbenih elementov.

SPOMINSKA OBELEŽJA

Spominska obeležja so enostavni objekti, če so narejeni v obliki spominskih plošč, ki so sestavni del fasade stavbe in so manjši od 1 m², ter spomeniki in spominska obeležja na pokopališčih.

URBANA OPREMA

Urbana oprema, ki je enostavni objekt, so:

- a) **nadkrita čakalnica** na avtobusnem, železniškem, tramvajskem in taksi postajališču, če je njena tlorisna površina do 15 m², višina nadstreška pa do 4 m, merjeno od terena do kapa;

- b) **javna kolesarnica** z nadstreškom, če je njena tlorisna površina do 15 m², višina nadstreška pa do 4 m, merjeno od terena do kapa;
- c) **javna telefonska govornica**, to je tip-ska oziroma montažna hišica ali na zid pritrjen nadstrešek, s tlorisno površino do 10 m², s telefonskim aparatom ali z drugo terminalsko opremo, namenjeno javnim telekomunikacijskim storitvam, vključno z brezžičnim širokopasovnim lokalnim omrežjem;
- d) **transparent**, pritrjen na vsaki strani ceste na obstoječo konstrukcijo, zid oziroma steber, z dvojno varovanimi jeklenimi vrvmi ali s posebno nosilno konstrukcijo, lahko pa tudi pritrjen na konstrukcijske elemente nadvoza preko javne ceste, če je njegova dimenzija do 8 m x 1 m, spodnji rob pa je najmanj 5,5 m nad vozni pasom ceste;
- e) **skulptura** in druga prostorska inštalacija, če je njena tlorisna površina do 100 m², višina pa do 4 m nad terenom;
- f) **večnamenski kiosk** oziroma tipski zabojnik, če je njegova tlorisna površina do 30 m², višina pa do 4 m;
- g) **montažna sanitarna enota**, ki je lahko tudi v zabojniku, če je njegova tlorisna površina do 20 m², višina pa do 4 m;
- h) **vodnjak** oziroma okrasni bazen, to je arhitektonsko zasnovan in plastično okrašen zbiralnik za vodo, navadno z vodomatom, če je njegova tlorisna površina do 100 m², pri vodomatu pa višina konstrukcije do 4 m;
- i) **otroško igrišče**, če je njegova tlorisna površina do 500 m²;
- j) **obešanka na drogu** javne razsvetljave z največjo površino ene strani 2 m².
- k) **objekt za oglaševanje**, to je reklamni stolp ali pano (eno- ali večstranski), na katerega so nameščena oglasna sporočila, s površino prostora z ene strani, ki je namenjen za namestitev oglasnih površin, do 20 m² in višino najvišje točke objekta največ 7 m, merjeno od terena do vrha objekta, razen panojev, ki so del fasade stavbe.

Za konec pa samo še obvestilo, da lahko **primer izpolnjene zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja za nezahtevni objekt** najdete tudi na spletni strani Občine Šentrupert, pod rubriko vloge in obrazci.

dr. Iztok Kovačič

VARNA ŠOLSKA POT

Zaradi gradnje Osnovne šole dr. Pavla Lunačka Šentrupert so nastale izredne razmere v zvezi z izvajanjem šolskega pouka v šolskem letu 2009/2010, saj poteka tako pouk na štirih različnih lokacijah po Šentrupertu: pri podjetju Spino je večina razredov skupaj s šolsko upravo, v Terci se nahajata vrtec in prvi razred, v župnišču so trije razredi, še en razred pa se nahaja v Hiši društev. Ker je zbirno mesto za vse učence in šolske prevoze predvideno pri telovadnici in ker imajo učenci tam tudi kosilo, je bilo potrebno urediti varno šolsko pot, po kateri se bodo lahko učenci v spremstvu učiteljev dnevno premikali z ene lokacije na drugo.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Šentrupert je imel zaradi tega v mesecu avgustu dve ločeni seji, kjer je bila poglobljena tema zagotovitev varnosti učencem na šolski poti po Šentrupertu.

Identificirali smo nevarne odseke na šolski poti, izdelali karto varne šolske poti

in jo prvi dan pouka razdelili vsem učencem ter sprejeli sledeče ukrepe: obnovili smo obstoječo signalizacijo, postavili smo dodatno začasno prometno signalizacijo, ki opozarja na otroke na cesti, izvedli dodatne talne označbe in prehode za pešce, omejili hitrost prometa in ob cesti uredili začasno pešpot širine 1 m. Pri slednji gre zahvala lastnikom zemljišč, ki so velikodušno dovolili začasno ureditev pešpota po svojih parcelah, ki je zajemala odkop zemljine in peščeno nasutje z utrditvijo, ki ga je izvedlo podjetje GM Kuselj.

Vse voznike opozarjamo, naj pazijo na varnost otrok in upoštevajo prometno signalizacijo, postavljeno ob trasi šolske poti. V prvih mesecih bo policija imela tudi poostren nadzor prometa na lokacijah izvajanja pouka. Prva dva tedna so dodatno poskrbeli za varnost tudi redarji iz vrst društva upokojencev, PGD Šentrupert in ZŠAM Trebnje.

UREDITEV TALNIH OZNAČB V SREDIŠČU ŠENTRUPERTA

Med urejanjem varne šolske poti po Šentrupertu smo izvedli tudi prvič ureditev središča Šentruperta s talnimi označbami.

Namen tega je bil prvenstveno ločiti vozišče od ostalih površin, namenjenih parkiranju in pešcem, saj se je velikokrat zgodilo, da je prišlo do blokade ceste oz. trga v Šentrupertu zaradi množice parkiranih vozil.

S talnimi označbami smo sedaj ločili vozišče od ostalih površin in tako omogočili neovirano vožnjo skozi trg Šentruperta. Ljudje so se na izveden ukrep že takoj kar dobro navadili in ga sprejeli z odobravanjem, saj je sedaj jasno, kje se lahko vozi in kje parkira.

LOKALNE CESTE IN JAVNE POTI

Lokalna cesta LC 425313 (Možina-Hom)

Lokalna cesta LC 425313, relacija Možina - Hom je v stanju, ko tekoče vzdrževanje ne more pokrivati sproti nastajajočih poškodb in je prioriteto potrebna rekonstrukcija.

S tem namenom je bila v mesecu juliju izdelana DIIP dokumentacija in načrt porabe sredstev za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo, ki sta bila poslana na Službo vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko. V začetku meseca avgusta smo prejeli sklep o znesku sofinanciranja projekta in takoj pristopili k izvedbi javnega naročila za izvedbo gradbenih del rekonstrukcije. Javno naročilo je že zaključeno in z izvajalcem gradbenih del je podpisana pogodba, rekonstrukcija pa se bo začela izvajati septembra in bo zaključena predvidoma

do začetka novembra.

Asfaltiranje 2009

V mesecu septembru se je začelo izvajati asfaltiranje več odsekov lokalnih cest in javnih poti v Občini, ki so bile izbrane in potrjene na županovih kolegijih glede na prioritete in potrebe ter glede na prispele vloge in prošnje prebivalcev v tekočem letu. Izmere na terenu so bile že opravljene, predračun stroškov je znan, v teku je podpis pogodbe z izvajalcem in izvedba, ki naj bi bila končana do novembra.

TEKOČE VZDRŽEVANJE LOKALNIH CEST IN JAVNIH POTI

V začetku meseca septembra sta bila objavljena na portalu javnih naročil dva razpisa za tekoče vzdrževanje cest v Občini Šentrupert: **Javni razpis za podelitev koncesije za izvajanje gospodarske javne**

službe rednega vzdrževanja kategoriziranih občinskih lokalnih cest v Občini Šentrupert (in tistih kategoriziranih občinskih cest, po katerih se opravlja javni prevoz šoloobveznih otrok), ter **Javni razpis za vzdrževanje občinskih kategoriziranih javnih poti na območju Občine Šentrupert po odprtem postopku s sklenitvijo okvirnega sporazuma.**

Koncesija in okvirni sporazum bosta z izbranim ponudnikom sklenjena za obdobje 4 let in zajemata tako letno kot tudi zimsko vzdrževanje občinskih cest. Razpis se bo zaključil konec meseca septembra, ponudnik za vsak razpis bo znan v začetku oktobra, nato je predviden tudi podpis pogodbe z izbranim izvajalcem. Razpisno dokumentacijo je možno dvigniti v času uradnih ur v občinskih prostorih. Zainteresirane ponudnike vabimo, da se javijo na razpis.

Miha Simončič, svetovalec za okolje in prostor

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

RAZDELJENA SREDSTVA ZA PROGRAME IN PROJEKTE S PODROČJA KULTURE, SOCIALNEGA VARSTVA IN ŠPORTA za leto 2009

Javne razpise za sofinanciranje programov in projektov s področja kulture, socialnega varstva in športa za leto 2009 je Občina Šentrupert objavila v Uradnem listu RS v mesecu aprilu in maju ter na spletni strani Občine. Možnost prijave so imeli izvajalci, ki so izpolnjevali razpisne pogoje za opravljanje posameznih dejavnosti.

Za programe in projekte društev s področja **kulture** so na predlog strokovne komisije razdeljena sredstva v višini 33.000 €, za področje **športa** 5.750 € ter za programe s področja **socialnega varstva** 11.459 €.

Izbranim izvajalcem se sredstva nakažejo na podlagi sklenjenih pogodb.

UVELJAVLJANJE ZNIŽANEGA PLAČILA VRTCA IN OPROSTITVE PLAČILA ZA DRUGEGA OTROKA IN NADALJNE OTROKE IZ ISTE DRUŽINE, KI SO HKRATI VKLJUČENI V VRTEC - za leto 2010

Vloga za znižano plačilo in oprostitve plačila za mlajšega otroka se uveljavlja pri pristojnem občinskem organu, ki tudi krije del cene programa za otroke. Za otroke, ki so že vključeni v vrtec, **starši oddajo vlogo na predpisanem obrazcu do 15. 11. 2009**, znižano plačilo in oprostitve plačila za mlaj-

šega otroka pa se uveljavljajo s 1. 1. 2010. Priстойni občinski organ določi višino plačila za otroka v odstotku od cene programa in o tem izda odločbo do 31. 1. 2010. Odločba se vroči vlagatelju in vrtcu, v katerega je otrok sprejet. Na podlagi odločbe o določitvi plačila vrtec izstavi vlagatelju račun.

Za otroke, ki se vključijo v vrtec med šolskim letom, se znižano plačilo in oprostitve plačila za mlajšega otroka uveljavljajo z dnem, ko je otrok sprejet v vrtec, če starši oddajo vlogo najkasneje 15 dni pred predvideno vključitvijo.

Če starši zamudijo rok iz prvega in drugega odstavka, se znižano plačilo in oprostitve plačila za mlajšega otroka uveljavljajo s prvim dnem naslednjega meseca, ko so oddali vlogo.

Za določitev plačila se upošteva mesečni bruto dohodek družine v preteklem letu (podlaga je odločba o odmeri dohodnine). Če starši v koledarskem letu 2008, za katerega se ugotavlja letni dohodek družine, niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev, je potrebno vlogi priložiti potrdilo delodajalca o bruto plači za zadnje tri mesece pred oddajo vloge.

Če se med letom spremeni število družinskih članov ali če pride do zaposlitve ali izgube zaposlitve enega izmed staršev ali spremembe vrste virov dohodkov, se plačilo določi na novo. Spremembo mora vlagatelj sporočiti pristojnemu

občinskemu organu v roku 15 dni, ko je sprememba nastala. Sprememba se ugotavlja na osnovi ustreznega dokumenta (dokazila o nastali spremembi).

Starši, ki prejema denarno socialno pomoč po predpisih o socialnem varstvu, so oproščeni plačila vrtca. Občina izda za obdobje prejemanja denarne socialne pomoči začasno odločbo o oprostitvi plačila na podlagi odločbe pristojnega centra za socialno delo.

Staršem, ki ne uveljavljajo znižanega plačila, vrtec izstavi račun v višini polnega plačila (80% cene programa).

Če starši ne uveljavljajo oprostitve plačila za drugega otroka in nadaljnje otroke, jim pravica do brezplačnega vrtca ni priznana.

Danica Grandovec,

višja svetovalka za družbene dejavnosti

Na podlagi Pravilnika o podeljevanju štipendij Občine Šentrupert (Ur.l. RS, št. 90/07), Odloka o proračunu Občine Šentrupert za leto 2009 (Ur.l. RS, št. 126/08 in 57/09) in Sklepa o razpisu štipendij, objavlja **Občina Šentrupert, Šentrupert 33, 8232 Šentrupert**

**JAVNI RAZPIS
za dodelitev štipendij dijakom in študentom Občine Šentrupert
za šolsko oziroma študijsko leto 2009/2010**

1. Predmet javnega razpisa: **Podelitev štipendije za izobraževalne programe na področju turizma in štipendije za nadarjene dijake in študente Občine Šentrupert.**
2. **Pravico do štipendije** Občine Šentrupert lahko uveljavijo dijaki, ki obiskujejo srednješolski program poklicne ali strokovne šole ali program gimnazije, ter študenti dodiplomskega študija višješolskega, visokošolskega ali univerzitetnega programa, razen študenti z vpisanim absolventskim statusom, če izpolnjujejo naslednje splošne pogoje:
 - da je državljan Republike Slovenije,
 - da ima stalno prebivališče v Občini Šentrupert,
 - da ima status dijaka oziroma status rednega študenta,
 - da je njegovo izobraževanje neprekinjeno in redno,
 - da ni v delovnem razmerju, ne prejema nadomestila za brezposelne pri Zavodu RS za zaposlovanje, ne opravlja dejavnosti, nima statusa zasebnika ali samostojnega podjetnika, ni lastnik ali solastnik podjetja in ne prejema druge štipendije v RS.

Kandidat za **štipendijo, ki se podeljuje za izobraževalne programe na področju turizma**, mora poleg navedenih splošnih pogojev izpolnjevati še pogoj:

- da je redno vpisan v srednješolski izobraževalni program turistični tehnik oziroma višješolski, visokošolski strokovni ali univerzitetni študijski program za področje turizma.

Kandidat za **štipendijo za nadarjene dijake in študente** mora poleg navedenih splošnih pogojev izpolnjevati še pogoj: da je v preteklem šolskem letu dosegel najmanj prav dober učni uspeh – učenci in dijaki oziroma najmanj povprečno oceno vseh opravljenih izpitov najmanj 8 – študenti.

3. Kriteriji za dodelitev štipendije so:

- boljši učni uspeh oziroma višja povprečna ocena kandidata;
- letnik izobraževanja, pri čemer ima ob enakih pogojih prednost kandidat, vpisan v višji letnik;
- oddaljenost šole od kraja bivanja;
- ob enakih ostalih pogojih ima pri vseh vrstah štipendije, ki jih podeljuje Občina Šentrupert, prednost kandidat z nižjim dohodkom na družinskega člana. Dohodek na družinskega člana se bo izračunal v skladu z 10. in 11. členom Pravilnika o podeljevanju štipendij Občine Šentrupert (Ur.l. RS, št. 90/07).

Popolne, ustrezno dokumentirane in v razpisnem roku prispеле vloge bo obravnavala komisija za štipendiranje. Na osnovi prispelih vlog in zbrane dokumentacije ter na osnovi navedenih kriterijev bo pripravila poročilo ter predlog o podelitvi štipendij Občine Šentrupert.

4. **Okvirna vrednost in število štipendij:** Za šolsko oziroma študijsko leto 2009/2010 bosta v skladu s Pravilnikom o podelitvi štipendij Občine

Šentrupert predvidoma dodeljeni 2 štipendiji, in sicer: 1 štipendija za izobraževalne programe na področju turizma in 1 štipendija za nadarjene dijake in študente. Višina štipendije za dijake bo znašala 115,00 EUR mesečno, za študente pa 125,00 EUR mesečno.

Okvirna vrednost razpisanih sredstev za podelitev štipendij za leto 2009 in 2010 znaša **3.000,00 EUR**. Sredstva so zagotovljena v proračunu Občine Šentrupert, na podlagi Odloka o proračunu Občine Šentrupert za leto 2009 (Ur. l. RS, št. 126/08 in 57/09).

5. **Vsebina prijave:** Prijava na razpis mora biti izdelana izključno na prijavnem obrazcu, ki je sestavni del javnega razpisa, h kateri je potrebno priložiti naslednja dokazila:
 - originalno potrdilo o vpisu za šolsko oz. študijsko leto 2009/2010;
 - fotokopija spričevala oz. potrdilo o opravljenih izpitih v šolskem oz. študijskem letu 2008/09;
 - fotokopija osebne dokumenta (osebne izkaznice ali potnega lista).
6. **Čas in kraj dviga razpisne dokumentacije:** Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh Občine Šentrupert www.sentrupert.si. Obrazci so od dneva te objave do izteka prijavnega roka dosegljivi v sprejemni pisarni Občine Šentrupert, Šentrupert 33, 8232 Šentrupert, in na spletni strani Občine.
7. **Rok za oddajo prijave in način oddaje:** Prijavo z zahtevanimi dokazili je potrebno oddati v zaprti kuverti najkasneje **do 2. oktobra 2009 do 13. ure**, osebno v sprejemni pisarni Občine ali po pošti kot priporočeno pošiljko na naslov:

Občina Šentrupert, Šentrupert 33, 8232 Šentrupert, z oznako »Ne odpiraj – vloga za podelitev štipendije 2009/10«. Veljajo tudi vloge z odtisnjanim poštnim žigom na kuverti na dan 2. oktober 2009.

8. Obravnavane bodo le tiste prijave, ki bodo pravočasne.

Vlagatelj nepopolne prijave bo pozvan k njeni dopolnitvi. Prepozno prispеле prijave na javni razpis in prijave, ki ne bodo dopolnjene v roku, ki bo naveden v pozivu, se s sklepom zavržejo.

9. **Izid razpisa:** Razpis bo zaključen najkasneje v 45-ih dneh od dneva odpiranja vlog.

O podelitvi štipendij Občine Šentrupert bo odločala na predlog Komisije za štipendiranje Občinska uprava Občine Šentrupert z odločbo. Odločba bo posredovana vsakemu kandidatu, ki se je javil na javni razpis. Kandidat ima pravico v osmih dneh od prejema odločbe zoper odločitev občinske uprave vložiti pritožbo.

Po pravnomočnosti odločbe bo s štipendistom sklenjena pogodba o štipendiranju, v kateri bodo opredeljene medsebojne pravice in obveznosti med Občino Šentrupert kot štipenditorjem in izbranim štipendistom - v skladu z določili pravilnika o podeljevanju štipendij.

10. **Dodatne informacije in pojasnila:** Danica Grandovec, tel. 07/34 34 607.

Občina Šentrupert
Župan
Rupert Gole

POLETJE V ŠENTRUPERTU

Letošnji poletni meseci so bili zopet v znamenju glasbenih prireditev pod okriljem že dobro znanih prireditev Poletja v Šentrupertu. V sklopu treh podprogramov (Imago Sloveniae – Podoba Slovenije, Seviqč Brežice in Šentrupert Šentrupertu) se je zvrstilo kar dvanajst koncertov.

Lansko leto prvič uveden podprogram Šentrupert Šentrupertu je bil tudi letos dobro sprejet in obiskan. V omenjenem programu so se zvrstili kar štirje koncerti. Začeli smo z najmlajšimi nastopajočimi, s tremi pevskimi zbori Osnovne šole dr. Pavla Lunačka Šentrupert, ki so nastopili v Hiši vina Frelih. Svoje pevsko znanje so nam predstavili mali zborček, mladinski pevski zbor in otroški pevski zbor. K oblikovanju programa sta pristopili zborovodkinji Nataša Dragar in Fani Anžlovar, pevce in pevke pa je na klavirju spremljala Damjana Zupan. Pravi užitek je bilo poslušati najmlajše, ki so me z otroškimi pesmimi spomnili na mlada leta, pa člane mladinskega in otroškega pevskega zbora, ki so z zahtevnim programom postali že pravi glasbeni mojstri. Za popestritev je s solisti poskrbela Glasbena šola Trebnje, nekatere skladbe pa so z glasbili dopolnili sami nastopajoči. Po končanem koncertu smo se ob lepem poletnem večeru zbrali še na trgu, kjer je OŠ dr. Pavla Lunačka pripravila pogostitev za vse udeležence koncerta.

V naslednjem koncertu z naslovom Večer mladostne energije in glasbe se je predstavila skupina Cantamus z bandom, ki je nastopila za Barbovo graščino na Veseli Gori. Domača skupina je v goste povabila še dve gostujoči skupini - Alibi z Mirne in Jur Jandar iz Sodražice. Na žalost večer za nastope na prostem ni bil naklonjen z vremenom, saj smo že začetek zaradi plohe prestavili za pol ure, vseeno pa ni zmanjkalo dobre volje in energije. Prva je nastopila domača skupina Cantamus z bandom, ki je z ubranim petjem lastnih skladb in nekaterih priredb poslušalce spravila v dobro voljo, za njimi pa je nastopila še skupina Alibi, ki pa jo je z odra pregnala močna nevihta. Kljub vremenski smoli pa so mladi nadaljevali druženje s petjem pod šotorom.

Kot tretja se je v domačem programu predstavila violončelistka Kaja Kapus, ki je ob spremljavi pianista Zoltana Petra odigrala glasbeni recital v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija na Veseli Gori. V koncertu so bila zajeta dela petih skladateljev za violončelo in klavir. Kaja je letos končala zadnji letnik študija na Akademiji za glasbo, kar je potrdila s kvaliteto in profesionalnostjo pri izvedbi koncerta. Kaja Kapus sicer ni Šentrupečanka, vendar se pri izbiri

domačega programa nismo omejevali na meje znotraj Občine Šentrupert, ampak na kvaliteto mladih virtuozov širše okolice, ki se želijo na tak način predstaviti javnosti, zato smo še posebej veseli, da s takimi prireditvami omogočimo mladim, da pokažejo svoje sposobnosti in tako obogatijo kulturni utrip Mirnske doline.

Zaključni koncert Poletja v Šentrupertu smo prav tako sklenili z domačim programom. Sklop prireditev je zaokročila domačinka Ana Anderlič na klarinetu skupaj s pianistko Andrejo Markun. Mlada klarinetistka je že nastopala na raznih tekmovanjih, že nekaj let pa tudi igra v Občinskem pihalnem orkestru sv. Ruperta. S koncertom je komaj sedemnajstletna glasbenica z zahtevnim programom navdušila številno občinstvo v cerkvi sv. Ruperta in tako potrdila glasbeni talent. Poslušalci so podporo in zadovoljstvo nad dobro izvedbo pokazali s številnimi bučnimi aplavzi.

Poseben glasbeni spektakel poletja je bil tudi koncert Hele Blagne Zaman v družbi štirih tenorjev Caruso v cerkvi sv. Ruperta. Ob spremljavi pianista Mateja Wolfa so izvajali znane operne arije, s svojimi uspešnicami pa se je predstavila tudi sama glasbena diva. Župnijska cerkev v Šentrupertu je bila dodobra zapolnjena, da pa je bil koncert res doživetje, so bile priče tudi številne pohvale in bučni aplavzi poslušalcev. Navdušenje publike so pokazali tudi s številnimi vzkliki, ki so na koncu izvajalce kar dvakrat privabili na tako imenovani »bis«.

V sklopu podprograma Imago Sloveniae – Podoba Slovenije so se zvrstili trije koncerti. Prva sta koncertirala Tomaž Lorenz in Jerko Novak, ki sta z violino in s klasično kitaro pričarala izjemno harmonijo v akustični baročni cerkvi na Veseli Gori. Program je bil izredno zahteven za izvedbo, a je poslušalcem zelo ugajal. Po končanem koncertu smo ob pogovoru z izvajalcema izvedeli še marsikatero zanimivost iz njunega dolgoletnega prijateljstva, priznala pa sta tudi, da je bila energija, kljub slabši udeležbi, enkratna.

Prav tako je bil slabši obisk na drugem koncertu čeških izvajalcev Trio Smetana, ki so koncert izvedli prav tako na Veseli Gori. Škoda, da izredne kakovosti in dobrega programa ni z nami doživelo več poslušalcev, smo pa zato prisotni bili nadvse navdušeni nad njihovo virtuosnostjo.

Zadnji v tem sklopu so nastopili glasbeniki skupine Šukar, ki so prostor za Barbovo graščino dobro zapolnili. V vročih ritmih romske glasbe so razgrelj množico, ki je v ritmič zaplesala, pela in navdušeno ploskala. Ker se njihovega koncerta zaradi pri-

čakujočega rojstva sinčka gospod župan ni mogel udeležiti, so Šukarji zanj in za njegovo družino posvetili prav zadnjo pesem z naslovom Angel varuh.

S staro klasično evropsko glasbo je bil zaznamovan podprogram Seviqč Brežice. V tem programu so nastopila belgijska skupina Ausonia s tradicionalnim japonskim gledališčem Noh. Plesni vložki in japonsko gledališče je koncertu dodalo poseben pečat, ki je v naš prostor prinesel še kulturo daljnega vzhoda. Naslednji so bili Frithjof Smith in Musica Cubicularis z različnimi glasbenimi slogi iz obdobja protestantizma na Slovenskem. Posebno doživetje je bil koncert v idilični cerkvi sv. Duha na Vihru s skupino Pantomime, ki nam je zaigrala zbirko petih skladb z naslovom „Skladbe za čembalo na koncertih“ ter s programom zelo navdušila poslušalce. Kot zadnji so nastopili Auser Musicci v

župnijski cerkvi. Koncert bi lahko označili za nekakšen pogovor med Haydnom in Boccherinijem, ko se pogovarjata o svojih najpomembnejših in redkih komornih skladbah. Dobro obiskan koncert je zopet požel veliko navdušenje poslušalcev.

Šentrupert je z letošnjim programom prireditev Poletja v Šentrupertu zopet dodal delček v snovanju in utrjevanju pol-ožaja kulturne prestolnice Mirnske doline. Z veseljem gledamo na povečano število obiskovalcev, ki k nam pridejo skorajda iz cele Slovenije, velik pomen pa imajo seveda tudi domači obiskovalci, ki s svojim obiskom potrjujejo naše delo in podporo naši viziji. Le teh tudi letos ni manjkalo in upamo, da bo tako tudi v prihodnje.

Marko Gorenc, predsednik Turističnega društva Šentrupert

USTANOVILI SMO » ETNO DRUŽABNO DRUŠTVO DRAGA PRI ŠENTRUPERTU«

Vaščani vasi Draga smo že nekajkrat priredili kar nekaj zanimivih druženj, prikazov raznih starih ljudskih običajev, tudi preko različnih društev v Občini Šentrupert. Preprosto: radi se družimo, razmišljamo, kako bi lahko izboljšali kakovost življenja, krepili zavest in pripadnost temu lepemu koščku zemlje, na katerem živimo in delujemo.

Ker nam zamisli in idej nikoli ne zmanjka, nam je prislunila tudi Občina Šentrupert z županom Rupertom Goletom na čelu in tako smo izoblikovali idejo, da ustanovimo društvo, ki nas bo še bolj združevalo, nam omogočalo lažje uresničevanje idej ter zastavljenih ciljev.

5. junija 2009 smo člani iniciativnega odbora sredi vasi Draga organizirali

ustanovni zbor, sklicali zainteresirane vaščane in predstavili namen in cilje dejavnosti društva. Na zboru smo sprejeli statut, izvolili organe društva ter sprejeli sklep, da se ustanovi Etno družabno društvo Draga pri Šentrupertu, ki bo uporabljala

Foto Stane Okoren

lo tudi skrajšano ime Društvo Draga. S 30. junijem 2009 je bilo Društvo Draga tudi uradno ustanovljeno ter vpisano v register društev. Začetna sredstva nam je preko javnega razpisa omogočila **Občina Šentrupert** ter donator, lastnik podjetja **Novoform d. o. o.**, gospod Janko Ziherl v višini 400 evrov, ki smo jih porabili za nakup društvenih majic.

Glavni namen in cilji Etno družabnega društva Draga pri Šentrupertu so spodbujanje in krepitev ljubiteljskega delovanja ljudi na področju negovanja ljudskih običajev in družabnega udejstvovanja ter organizacij prireditev v ta namen, spodbujanje in krepitev zavesti članov

za urejanje in olepšavo kraja z okolico, skrb za promocijo svojega kraja ter organiziranje družabnih prireditev in zabav z vsebinskimi aktivnostmi s področja svoje dejavnosti.

Vas Draga z Zadrago je s svojo lokacijo neprecenljiv biser šentruperske doline, saj se že po nekaj sto metrih iz središča vasi Draga proti Zadragi odkrije prečudovit razgled na vso dolino, Zadraga pa s svojimi lično urejenimi zidanicami ter vinogradi kar vabi popotnika, da jo obiše. Zaradi omenjenega je prednostni cilj Društva Draga tudi ureditev skupnih društvenih prostorov ter okolice v središču vasi, ki sedaj - na žalost - vasi ni v ponos.

Vaščani ter simpatizerji vasi Draga smo idejo o ustanovitvi Etno družabnega društva Draga pri Šentrupertu sprejeli z velikim odobravanjem, da dvignemo kakovost življenja, se družimo in naredimo nekaj dobrega za naše skupno bivanje, zato je članov našega društva iz dneva v dan vse več.

Na tem mestu bi se vsem članom še enkrat rad zahvalil za zaupanje, k članstvu našega društva pa povabil še vse, ki so jim naši cilji in ideje blizu, vabljeni pa tudi donatorji, ki bi radi dali svoj pečat Etno družabnemu društvu Draga pri Šentrupertu.

Robi Jereb, predsednik

e-mail: društvo.draga@gmail.com

BOGATO POPOTOVANJE ČLANOV DRUŠTVA LASTNIKOV GOZDOV MIRNSKE DOLINE

Društvo lastnikov gozdov Mirnske doline je povabilo svoje člane, da smo se 3. julija udeležili izleta na Gorenjsko, na območje Mežaklje in Pokljuke. Odziv je bil zelo dober, saj sta proti cilju krenila dva polna avtobusa. To po vsej verjetnosti tudi izkazuje pripadnost lastnikov gozdov svojemu gozdu, sobivanju z njim, delno tudi odvisnost od njega, hkrati pa pripadnost Društvu ter željo po izobraževanju – kako z gozdom ravnati, kako čim bolj varno opravljati delo v njem in še o marsičem drugem.

Skozi celoten opis izleta lastnikov gozdov na Gorenjsko, pod zelo dobro organiziranim vodenjem krajevine enote Zavoda za gozdove iz Slovenske vasi, Območna enota Brežice, bo vsakdo lahko razumel smisel in namen tega izleta. Ne smem pa pozabiti, da smo bili že med potjo proti cilju postreženi z obilnim sendvičem in s pijačo, vsak pa je dobil tudi zelo lepo majico.

Na začetku smo si pod Mežakljo ogledali posledice snegoloma, ki se je tu zgodil pred leti. Teren Mežaklje in Pokljuke ni primerljiv z dolenskimi griči, saj je zaraščen predvsem s smreko. Zato smo imeli priložnost videti stroj za podiranje smrek, hkrati pa tudi kleščenje. Veliko članov je tak stroj videlo tudi že kje drugje, predvsem v Avstriji, vendar – če ga vidiš prvič, je prav gotovo to za vsakogar prav gotovo presenečenje, hkrati pa tudi premislek, koliko truda je danes ljudem prihranjenega s sodobno tehnologijo.

Zatem smo v Zgornji Radovni v gostilni Psnak pojedli zelo dobro malico – zelse s

prekajenim svinjskim mesom, hkrati pa se seznanili z dejavnostjo strojnega krožka, saj je gospodar gostilne njegov član.

V Zgornji Radovni, v kateri so imeli v prvi Jugoslaviji svoje posestvo Karađorđevići, smo si ogledali trenutno zelo urejeno Pocarjevo domačijo; hiša z letnico 1755 je najstarejša v zgornjesavskem delu Triglavskega narodnega parka. Kmetija lahko vsakomur prikaže življenje gorenjskega kmeta. Na tej kmetiji je več stoletij živel rod kmetov, ki se je vseskozi preživiljal z živinorejo, a so nedavno povsem izumrli. Od tedaj je kmetija v lasti in oskrbi Triglavskega narodnega parka.

Potem smo se odpeljali na planoto

Pokljuke, si še enkrat ogledali podiranje smrek z najbolj sodobnim strojem – kar skozi okna avtobusa, ker je ravno takrat močno deževalo. Še enkrat: Ko vidiš, verjameš. Potrebno pa je povedati, da je cena takega stroja okrog 400.000 evrov, seveda pa so takšni stroji v svetu še večji in dražji.

Od tod smo se zapeljali v Staro Fužino, kjer smo si ogledali muzej, namenjen prikazovanju, kako so v Bohinju in njegovi okolici nekoč, pa tudi še danes delali – ustvarjali vsem znani bohinjski sir. Videli smo tudi staro žago venecijanko na tri žagine liste in vse ostale storitve na žagi, ki pa so vse na vodni pogon potoka

Člani so z zanimanjem spremljali podiranje in kleščenje

– rečice Mostnica, ki se nižje pri Bohinjskem jezeru izliva v Savo Bohinjko. Le-ta se napaja iz Bohinjskega jezera in se pri Radovljici združi s Savo Dolinko in od tam se imenuje samo Sava.

Nismo zamudili niti tega, da smo se popeljali z ladjico po 4,5 km dolgem Bohinjskem jezeru. Čudovito počutje, čudoviti razgledi! Na ladjici smo lahko tudi kaj popili, ampak po gorenjsko – nič ni zastoj – kar pa je prav, saj se je za vse potrebno potruditi.

Čakala nas je še končna postaja popotovanja – v Begunjah, v gostilni Pri Jožovcu. Presenečenje za vsakogar, ki tu še ni bil. Najprej smo si ogledali galerijo, v kateri so predstavljena vsa priznanja uspešne glasbene poti bratov Avsenik pri nas doma, predvsem pa pri naših rojaki po širnem svetu. Ko to vidiš, v sebi ne hote začutiš ponos, odženeš strah, da smo majhni – v marsičem smo veliki, ravno to nam dokazuje ansambel bratov Avsenik in predstavitev vsega v njihovi galeriji. Gostilna Pri Jožovcu se že od nekdaj tako

imenuje, vendar je v lasti Avsenikov. Tu se verjetno prijetno počuti vsakdo – tako smo se tudi mi. Zvečer je v živo nastopal hišni ansambel Avsenik v sestavi osmih članov, ki nam je ob zelo dobri večerji in pijači popestril večer.

Nepozaben vtis na pridih Gorenjske je naredil izjemen povezovalc celotnega večera, oblečen v planšarja, ki je najprej nagovoril nas, Dolenjce, zatem pa še v angleškem in nemškem jeziku ostale goste, ki jih je bilo skoraj polovica od vseh nas – 250 ljudi. Povezovalc je verjetno imel izreden čut za poznavanje ljudi, saj je iz naše skupine izbral članico našega izleta za solo otvoritveni ples. Ni se zmotil; soplesalka se je spoznala na valček in polko, tako da smo bili Dolenjci ponosni. Da se ostalim ne bi zameril, je zaplesal tudi s pripadnicama angleškega in nemškega govornega področja. Sledil je ples za vse. Videli in občudovali smo lahko pare izredno dobrih plesalcev različne starosti, predvsem starejših. Četudi smo v tem dnevu videli veliko zanimivega

in poučnega, se je naš izlet vendarle moral zaključiti z odhodom proti domu.

Za konec je potrebno še omeniti, da nas je že v podnožju Mežaklje pričakal revirni gozdar gospod Stane Kunej, ki nas je navduševal s svojo strokovnostjo in hudomušno preprostostjo v gorenjskem dialektu. Na Pokljuki se je od nas poslovil, nadomestil ga je revirni gozdar bohinjskega področja. Oba sta dala vtis, da sta poleg svoje službe tudi vodnika turističnih skupin, ki si prihajajo ogledovat to čudovito področje Gorenjske. Oba polna znanja in podatkov o Triglavskem narodnem parku, širše okolice in še o marsičem drugem.

Kdorkoli ima gozd, čuti do njega pripadnost in ljubezen, ta lahko v Društvu lastnikov gozdov najde sebi enako misleče ljudi, skupnost, v kateri bo našel potrebno izobraževanje o gospodarjenju z gozdovi, močno in dobro voljo, ki pa nam je vsem še kako potrebna, da bomo uspešno vzdrževali naše gozdove, pljuča našega okolja.

Tone Odlazek

SPREJEM MLADIH ČLANOV RDEČEGA KRIŽA

Sreda, 12. junija 2009, je bila za 10 prvošolčkov OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert prav poseben dan, saj so postali mladi člani RK.

Solidarnost in pomoč ljudem v stiski – v tem duhu je potekal tudi sprejem prvošolcev v članstvo mladih članov Rdečega križa.

Podpredsednik Območnega združenja RK Trebnje gospod Viktor Uhan, prostovoljka Krajevne organizacije RK Šentrupert gospa Antonija Uhan ter predsednica Krajevne organizacije RK Šentrupert

gospa Ruža Brcar so učencem predstavili vrednote in poslanstvo RK ter vlogo in pomen organizacije RK v Sloveniji in po svetu. Tako so prvošolčki med ostalim spoznali tudi, kdo je ustanovil organizacijo RK in zakaj.

V prijetnem druženju smo skupaj ugotavljali, kako lahko pomagamo kot mladi člani RK, in ugotovili, da je takšnih stvari zelo veliko – pomagali bomo svojim babicam in dedkom, staršem, učiteljem ter vsem starejšim ljudem, ki jim je pomoč potrebna. Spoštovali se bomo med seboj in se imeli

radi. Pomagali bomo tudi svojim sošolcem, ki se težje učijo. Potrudili se bomo, da bomo vedno bolj prijazni, veseli in nasmejani.

Mentorica mladih članov RK na OŠ dr. Pavla Lunačka učiteljica Sandra Slunjski je učencem podelila izkaznice ter odsevne trakove, člani OZRK in KORK pa so mlade člane obdarili s skromnimi darili.

Poslovili smo se, prepričani, da bomo kot prostovoljci čim večkrat skušali storiti kakšno dobro dejanje. Vsi smo bili veseli in že zdaj ponosni.

Ruža Brcar, predsednica KORK Šentrupert

MERITVE KRVNEGA TLAKA, HOLESTEROLA IN SLADKORJA

Krajevna organizacija Rdečega križa Šentrupert je v sodelovanju z OZRK Trebnje 21. junija 2009 v Kulturnem domu Šentrupert izvedla brezplačne meritve krvnega tlaka, holesterola in sladkorja. Meritve sta izvajali sodelavki OZRK Trebnje dipl. medicinski sestri Mojca Mihevc in Vlasta Rajkovič.

Zanimanje za tovrstne meritve je veliko, saj se je le-teh udeležilo 100 občanov.

Prizadevni prostovoljci KORK Šentrupert pa so tudi tokrat vse prisotne pogostili.

Ruža Brcar, predsednica KORK Šentrupert

93 LET TEREZIJE BERK

Te dni je častitljivih triindvetdeset let praznovala gospa Terezija BERK z Gorenjih Jesenic.

Ob visokem življenjskem jubileju so gospo Terezijo, ki zadnjih nekaj let prebiva v Domu starejših občanov v Šmarjeti, obiskali predstavniki Krajevne organizacije Rdečega križa Šentrupert ter ji ob visokem prazniku iskreno čestitali.

Ruža Brcar, predsednica
Foto Ruža Brcar

Gospo Terezijo je pred kratkim obiskal skupaj s predstavniki KORK Šentrupert tudi domači župan Rupert Gole.

TRADICIONALNO SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV – 13. SEPTEMBRA 2009

Krajevna organizacija Rdečega križa Šentrupert je tudi letos organizirala srečanje občanov, starih nad 70 let. To je bilo s pomladanskega časa predstavljeno na zgodnji jesenski čas in bo tako tudi v prihodnje.

Sončna nedelja in lepi prostori restavracije Hiše vina - Frelih so privabili veliko (rekordno) število občanov. Prostovoljci KORK Šentrupert smo bili s srečanjem in z udeležbo več kot zadovoljni. Prepričani smo, da nam občani na tak način izražajo svoje zaupanje in podporo, mi pa se bomo še naprej trudili in pomagali tistim, ki jim

je pomoč humanitarne organizacije, kot je Rdeči križ, potrebna.

Tisti, ki so želeli, so se udeležili svete maše v domači cerkvi, ob 15. uri pa se je pričelo družabno srečanje s krajšim kulturnim programom in pogostitvijo, predvsem pa s prijetnim kramljanjem. Tudi letos so prireditve popestrili pevci Moškega pevskega zbora vinogradnikov Šentrupert pod vodstvom zborovodje Venčeslava Zadravca. Zbrane pa sta zabavala tudi duo harmonik Gorazd Tratar in Marko Gorenc. Celo snemalec Vašega kanala Janez Janežič je za nekaj časa za-

menjal svojo kamero s kitaro, tako da je trio s svojim igranjem privabil kar nekaj občanov, da so se tudi zavrteli. Tudi sestre Micka in Pepca sta ubrano zapeli.

Zbrane so nagovorili predsednica KORK Šentrupert Ruža Brcar, domači župan Rupert Gole, podpredsednik OZRK Trebnje Viktor Uhan ter župnik Jože Brečko.

Prostovoljci KORK smo med prisotnimi skromno obdarili najstarejšo občanko – 89. letno Elo Vidmar in najstarejšega občana – 86. letnega Slavka Povšeta. Nismo pa pozabili tudi na častno predsednico

gospo Marijo Brezovar, na dolgoletno blagajničarko organizacije gospo Rozalijo Zavrl ter na Franca Novaka – prejemnika prvega občinskega priznanja.

Prostovoljci KORK Šentrupert se zahvaljujemo vsem donatorjem, ki nam vsako leto pomagajo pri izvedbi srečanja – Ob-

čini Šentrupert, Pekarni Bistrica, Pevskemu zboru vinogradnikov Šentrupert, članom Društva vinogradnikov Šentrupert, Plasti Šentrupert, SEP d. o. o., Povše Metal d. o. o. Šentrupert, Dani Mirna, Turistični kmetiji Pri Deželanu Hrastno, prevozniku gospodu Božidarju Kuharju in župniji Šentrupert.

Posebna zahvala pa gre seveda družini Frelih, ki nam je velikodušno ponudila prostore in opremo restavracije Hiše vina.

Navsezadnje pa se kot predsednica moram predvsem zahvaliti prizadevnim prostovoljcem RK, ki nesebično pomagajo pri uresničevanju vseh načrtanih nalog RK, in pa seveda velika HVALA tudi naši kuharici Marinki.

Imeli smo se lepo in velika hvala – tako so se od nas poslavljali vidno zadovoljni občani.

Še kratko obvestilo:

Na srečanje starejših občanov bo KORK v bodoče povabila vse občane, stare nad 70 let. Ob novem letu pa bomo obdarili le občane, stare nad 74 let (letos). Naslednje leto in tudi naprej pa bodo obdarovani občani, stari nad 75 let.

Tako kot ostale krajevne organizacije mora tudi naša KORK spoštovati sklep Izvršnega odbora Območnega združenja, ki že četrto leto postopoma dviguje mejo starosti.

Torej bomo za novo leto obdarili občane, stare nad 74 let, občanom, starim od 70 do 73 let, pa poslali novoletne voščilnice.

Upam, da boste to sprejeli z razumevanjem in kljub vsemu ostali zvesti naši KORK.

Ruža Bracar, predsednica KORK Šentrupert

DEJAVNOST DRUŠTVA UPOKOJENCEV

V eni od številčk glasila ŠentRUPERT je bilo zaslediti kritiko glede informiranja občanov o delovanju in dejavnosti Društva upokojencev Šentrupert. Kritiko smo sprejeli kot upravičeno. Konstruktivna kritika pripomore k izboljšanju, zato, predvsem pa zaradi občanov Občine Šentrupert, je nastal tudi ta prispevek. S prispevkom želim seznaniti vse občane o dejavnosti najštevilčnejšega društva v Občini Šentrupert. Do sedaj se je novoizvoljeni upravni odbor sestel štirikrat. Oblikovali smo vse potrebne organe za normalno delovanje društva. Izvoljen je bil predsednik častnega razsodišča in predsednica nadzornega odbora. Prizadevamo si, da bomo uredili izkaznice za vse člane, tistim, ki pa že imajo izkaznice, jih bomo uredili tako, da bodo tudi po predpisih veljavne (evidentirali plačano članarino).

Organiziran je bil izlet, ki se ga je udeležilo kar 116 članov. Ogledali smo si protokolarni objekt Brdo, obiskali jezero

Črnjava v Preddvoru, kjer so nas sprejeli župan Občine Preddvor, direktorica njihovega doma starostnikov, direktorica Zavoda za turizem Preddvor, ki je celoten sprejem organizirala, in seveda tudi vodstvo Društva upokojencev Preddvor. Izmenjali smo si nekaj izkušenj, nato pa nadaljevali pot na kosilo. Po kosilu smo se v poznih popoldanskih urah odpravili domov. Izlet je dobro uspel. Glede na veliko zanimanje načrtujemo v poznem jesenskem času organizirati še en izlet.

Mnogim v Šentrupertu je znano, da imamo upokojenci zelo aktivno pohodniško sekcijo. Vsak mesec organizirajo planinski pohod, pohodov pa se vsakokrat udeleži od 30 do 40 udeležencev. V okviru pohoda je organizirano tudi kopanje v bližnjih bazenih (če je seveda to možno). Na upravnem odboru je bila podana tudi pobuda, da se poleg pohodniške in športne sekcije organizirata tudi literarna (kulturna) sekcija in sekcija ročnih del. Zaenkrat je

interes prisoten, na naslednjih sestankih upravnega odbora pa se bomo odločili o nadaljnjih ukrepih. Ravno tako je bila dana pobuda o organizaciji pevskega zbora. Tudi to idejo bo upravni odbor obravnaval. Udeležili smo se tudi srečanja upokojencev Dolenjske in Bele krajine v Dolenjskih Toplicah, ravno tako pa so se naši člani udeležili izobraževanja športnih referentov, ki ga je organiziralo Območno združenje upokojencev Dolenjske in Bele krajine. V mesecu oktobru pa bomo v Ljubljano poslali predstavnika društva na posvet o kulturni dejavnosti društev. Sodelovati smo pričeli tudi s sosednjim društvom z Mirne. Oblike sodelovanja bomo dorekli v jesenskih mesecih. Organizirali smo tudi tradicionalno srečanje članov društva v Kovačevem hribu. Srečanje je bilo dobro obiskano. Sodelovali smo tudi pri aktivnostih okrog prvega šolskega dne. Našim vnukom smo nudili skupaj z ostalimi člani drugih društev pomoč pri varni

hoji v šolo. Ravno tako smo sodelovali pri občinskem prazniku, kjer smo kot reditelji skrbeli za zaprtje ceste ob svečanosti odprtja ceste Šentrupert – Prelesje. Vsem članom društva smo v juniju na dom dostavili pismo, v katerem smo jih obvestili o delu in načrtih za v bodoče. Vsak mesec pa bomo imeli prvo sredo uradne ure v prostorih društva, kjer bo predsednik na voljo članom in ostalim, ki jih zanima delo društva. Uradne ure bodo od 19. do 21. ure. Namenjene bodo tudi neposrednemu stiku s člani in urejanju različnih formalnosti (tudi včlanjevanju novih članov). Če bo interes, bomo število uradnih ur povečali.

Da smo na pravi poti, potrjujejo tudi novi člani, ki se včlanjujejo v naše društvo. Iz navedenega izhaja, da smo aktivni. Res pa je, da o tem premalo pišemo. To bomo v bodoče izboljšali in občane Občine Šentrupert sproti obveščali o naši dejavnosti. Načrtov imamo namreč še veliko.

Boštjan Sladič, predsednik

PLANINSKO DRUŠTVO POLET

POHODNI TABOR BOLGARIJA 2009

Noč in dan sta si podajala roke, ko smo se popotniki z vseh vetrov Slovenije (Gorenjci, Primorci, Štajerci, Dolenjci) odpravljali na pohodni tabor v Bolgariji.

Bolgarija je republika na Balkanskem polotoku. Meri 110.928 km². Po zadnjem popisu iz leta 1992 se je prebivalstvo zmanjšalo za več kot 500.000 - predvsem zaradi izseljevanja iz ekonomskih razlogov. Državo sestavljajo tri naravne zgradbene enote: nižavje in gričevje vzdolž Donave, gorovje Balkan, ki ga dolina reke Marice ločuje od Rodopskega in Pirinskega gorstva ter Rile planine, in črnomorska obala. Prebivalstvo sestavljajo Bolgari, Turki, Pomaki (islamizirani Bolgari), Makedonci, Romi in drugi. Bolgarščina je najvzhodnejši južnoslovanski jezik, v katerem sta močno prisotna turški in ruski vpliv. Moderni knjižni jezik je nastal v sredini 19. stoletja. Bolgarska pisava je cirilica. Glede na versko pripadnost prevladuje pravoslavna vera. Zanimivo je, da je več kot polovica prebivalcev versko neopredeljenih. Bolgarija se je priključila EU 1. januarja 2007.

Vodstvo PD Polet Šentrupert se je letos odločilo za popotovanje po Bolgariji, kot smo v prejšnjih letih prešli del Črne gore,

Italije in Romunije. Pohodni tabor je trajal od 11. do 19. julija 2009; udeležilo se ga je 36 ljubiteljev gora, potovanj in druženja.

Šentruperski trg je postal osrednje zbirališče, del potnikov pa smo pobrali še v Trebnjem, kamor je dodatni avtobus pripeljal iz Ljubljane. Ne glede na uro (pozno ali zgodnjo) je trg zaživel svoje nočno življenje. Po zlaganju prtljage in stiskih rok ob slovesu je šofer Emanuel iz podjetja Weber zapeljal proti Trebnjemu in naprej proti Zagrebu, Beogradu ... Med potjo smo se ustavili za okrepčila in storitve, ki jih je vsakdo potreboval. Glede na to, da je vsak človek po svoje svet zase, so bila tudi ta opravila različna. Vsi pa smo bili enotni, da so bile dobrote Pekarne Grebenc in Zorenč enkratne. K njim se je prilegla dobra kava in tako podkrepljeni smo nadaljevali pot proti Bolgariji. Mejo smo prešli na Vrški Čuki in se vozili do Belogradčika, kjer smo prvič prespali.

Neusmiljeno je deževalo in vsi smo upali, da bo nebo le zaprlo pipe. Po zajtrku smo se odpravili na ogled Belogradčika in - ne boste verjeli - nebo se nas je usmilo. Tako smo se mirno in v rahlem rosenju sprehodili po rimski trdnjavi in si ogledovali različne skalne tvorbe, za katere

pravijo, da so izjemnih barv v sončnem vremenu. Glede na vremenski začetek smo bili na ogledu zadovoljni tudi brez sonca. Te tvorbe so plod naravnih sil. So različnih oblik in vzbujajo človeško domišljijo. Po svojem videzu imajo imena, kot Adam in Eva, šolarka, medved, goba ...; zavzemajo 30 km v dolžino in 3 km v širino. Pred več kot 160 leti je slavni francoski popotnik Jerome Blanki zapisal:

“Niti Ollioules, Pancarbeax, niti Alpe, Pireneji, niti nebeške gore Tirolske in Švice se ne morejo primerjati s tem, kar oko uzre pri Belogradčiku.”

Z vrha trdnjave je bil lep razgled na mesto in okoliške hribe.

Po ogledu smo se napotili skozi sotesko Iskar v Samokov, kjer smo dvakrat prespali. Po ureditvi in nastanitvi v hotelu smo si ogledali mesto. Zanimiva je bila mestna cerkva z ženskim samostanom v lepo urejenem okolju. Za mesto je značilna starodavna tradicija gradnje fontan iz kamna, ki se je ohranila do danes.

Tretji dan smo se odpravili proti kraju Banskó, kjer smo ostali tri dni. V mestu je opazna renesančna unikatna arhitektura hiš iz kamna in lesa; več kot 50 hiš je bilo razglašenih za arhitekturne spomenike.

Na mestnem trgu stoji cerkev Svete Trojice, druga največja v Bolgariji, takoj za templjem Svetega Aleksandra Nevskega v Sofiji. Sicer je Bansko znano smučarsko središče.

Naš cilj je bil osvojiti najvišji vrh Balkanskega polotoka, Musolo, visok 2925 metrov. Z avtobusom smo se peljali do Boroveca, ki leži na višini 1315 metrov. Pohodniki smo se peljali naprej še z gondolo, potem pa urnih nog proti vrhu. Planina Rila je polna vode in kar verjeti ne moreš, da na taki višini zlahka zabredeš v močvirje. Poznanih je 176 jezer, največje pa je Popovo jezero s površino 12,4 ha. Pot na vrh je bila prijetna, veter nam je česal lase in nas prijetno hladil. Na vrhu je bilo čutiti zadovoljstvo vseh pohodnikov. Narava je bila prekrasna. Kamor si pogledal, rožice. Prav škoda, da naša Mojca (varuhinja gorske narave) ni šla z nami na vrh, ampak se je zabavala s Simonom, z Darjo in s šoferjem v dolini. Prepričana sem sicer, da jim dolgčas ni bilo.

Pot z vrha je bila razgibana, saj je bilo povsod dovolj vode. Tako smo se preizkusili še z bledenjem reke, ob čemer smo imeli zastonsko masažo podplatov. Nekateri pa so jo mahnili kar po kamnih in tako je naša Lojzka doživela še gorsko kopel v sicer nič kaj topli vodi. Vse je bilo sprejeto s humorjem, saj vsak planinec to kaj hitro

lahko občuti na svoji koži. Zadnji del poti se je vlekel kot kurja čreva. Končno smo zagledali mehano (gostilno), kjer smo nazdravili z odlično Zagorko (bolgarsko pivo). Po vrnitvi v hotel je sledilo urejanje, odhod na večerjo in v mesto. V poznih večernih urah nam je nočni škrtat hitro zatisnil oči.

Pogorje Rila nam je ponudilo še en biser. Četrty dan našega pohajkovanja po Bolgariji smo začeli z ogledom Rilskega samostana, ki je največji in najbolj spoštovan bolgarski samostan pod zaščito Unesca. Stoji na višini 1147 metrov in je posvečen Ivanu Rilskemu. Osnovan je bil v 10. stoletju in hrani dokumente neprecenljive vrednosti in druge materialne dokaze o bolgarski zgodovini in kulturi. Celoten samostanski kompleks je videti od zunaj kot trdnjava, njegova notranjost pa čuva neizmerne zaklade: bogastvo fresk, stavb, arkad ..., muzej, v katerem spoznaš tako bolgarsko zgodovino kot razvoj cerkve. Po ogledu samostana smo se povzpeli do jame, kjer je Ivan Rilski preživel največ svojega časa. V muzeju sem prebrala, da mu je bilo nebo hiša, zemlja postelja in rastlinje hrana. Ob tej jami je značilna špranja, za katero pravijo, da kdor pride skozi, nima več grehov. Vsem je uspelo. Ob jami in po skalah so bili povsod zatakneni lističi z različnimi prošnjami ljudi, ki se po pomoč še vedno zatekajo k Ivanu Rilskemu.

Po tako svetem kraju nas je pot vodila v dolino k povsem zemeljskim zadevam, pečenim ribam in jurčkoma, ki so ju naši pohodniki kar sneli s hriba ob naši poti. Krasen dan smo zaključili s sprehodom po Banskem in v sončnem zahodu je bilo smučišče videti kot na dlani.

Zvečer smo prijetno utrujeni zaspali in se v mislih že postavili na vrh Vihrena, ki je bil na vrsti naslednji dan.

Najvišji vrh Pirinskega pogorja, Vihren (2914 metrov), je pod zaščito Unesca. Iz Banskega smo se odpeljali do izhodišča. Pohodniki proti Vihrenu, nekaj udeležencev tabora pa se je odpravilo do bližnje koče. Na svoji poti so občudovali tako kot pohodniki prelepo okolico in gorske rože. Skupina, ki ni šla na Vihren, je bila najbolj navdušena nad velecvetnim lučnikom. Pohodniki pa smo uživali v lepi naravi in si prizadevali priti na vrh. Pot ni bila posebno zahtevna, je pa svoje naredila manjša „bolezen“, ki pa je na srečo hitro minila. Morda je bila kriva hrana, drugačno okolje ... Vrh Vihrena se je kopal v soncu, veter pa nas je ohladil. Po slikanju, prigrizku in počitku smo se po drugi poti odpravili v dolino. Zvečer je sledilo pohajkovanje po Banskem in osvežitev z „bolgarsko viagro“, jogurtovim napitkom in mastiko.

Naše popotovanje smo nadaljevali proti kraju Melnik. Kraj velja za najmanjše

bolgarsko muzejsko mesto. Zjutraj smo v Melniku spili dobro kavo in že smo bili pripravljeni na nove dogodivščine. Ker so bile oznake zelo slabe (ali pa jih nismo videli), smo doživeli novo pustolovščino v plezanju preko vejevja, podrtega drevja, previsov. Ko smo mislili, da smo že preko najhujšega, smo ugotovili, da naša pot ne vodi nikamor, zato smo se obrnili in se še enkrat preizkusili s težko prehodno potjo. Med potjo smo občudovali visoke peščenjake različnih oblik, ki jih narava kaj hitro spreminja po svoje.

Samostan Rožen stoji na samoti. Sredi samostanskega dvorišča se človek zaveda miru, v katerem živijo menihi. Samostanska cerkev je polna fresk, krasi pa jo tudi lep ikonostas. Po ogledu in doživetju miru smo se vrnili v Melnik, kjer smo obiskali vinsko klet in poskusili bolgarsko vino. V Melniku je več kot 70 vinskih klet. V preteklosti so vino izvažali na Dunaj, v Genovo, v Benetke. Po izdatnem kosilu v različnih mehanah smo se odpeljali nazaj v Bansko, kjer smo še tretjič prenočili. Seveda se je pred spanjem še marsikaj dogajalo, če le omenim ples, petje in preganjanje žeje z Zagorko ali bolgarsko viagro.

Bansko smo zapustili zgodaj zjutraj. Pot nas je vodila do Djavolskega gurla (Hudičevo grlo). Ker z avtobusom ni šlo do izhodišča (preozko, prenizko), se je naš šofer Emanuel lotil vzratne vožnje, pohodniki pa smo se odpravili peš naprej. Emanuelu, super šoferju, je uspelo avtobus

obrniti, mi pa smo uživali v hladu globine, kamor smo se spustili po mokrih in spolzkah stopnicah. Hudičevo grlo je globoka globel, v kateri lahko občutiš vso veličino in moč narave. Tam se zavedaš človeške majhnosti, nemoči in minljivosti.

Po ogledu nas je pot vodila do mesta Plovdiv, kjer smo se malo razvajeni od dobrih hotelskih uslug namestili v hostel. Udobje je bilo res manjše, a planinci se kaj hitro prilagodimo novim razmeram.

Po namestitvi v hostlu smo se sprehodili po mestu, ki velja za drugo največje mesto v Bolgariji. V mestu živi okoli 380.000 prebivalcev. Pomeni pomemben ekonomski, transportni, kulturni in izobraževalni center z mnogo institucijami. V mestu smo si ogledali amfiteater, kjer se še danes odvijajo mnoge kulturne prireditve, zgradbe v mestu, bronaste kipe, lesene skulpture, žive reklamne panoje, izložbe ... Med vsem tem smo se hladili z mrzlim pivom, nekateri pa s sladoledom. Po potepanju po mestu smo na robu parka opazovali Plovdivčane, ki so zelo urejeni odhajali na korzo. Ko so oči postajale utrujene, smo se porazgubili po hostlih in spanec je prišel kar sam od sebe. Še prehitro se je zdanilo in že spet smo bili v akciji.

Iz Plovdiva smo se zjutraj odpeljali proti bolgarski metropoli, Sofiji. Nad mestom smo si v naravnem parku Vitoša ogledali Kamnito reko z 846,6 ha površine in 1000 metri višinske razlike. Reka je nekaj posebnega. Ogromne skale okroglih oblik

vzbujajo v popotniku občudovanje nad močjo narave, hkrati pa spoštovanje, pod njimi pa reka prepeva svoj napev. Reko smo lahko občudovali ali s poti ob njej ali po skalah. Vsakdo si je izbral pot, ki mu je najbolj ustrezala. Po ogledu smo se v Sofiji namestili v hostel, ki je še bolj kot oni v Plovdivu spominjal na študentsko življenje. Med sprehajanjem po mestu smo si najprej skupno ogledali mestne znamenitosti, ki smo jih dopolnili s krožno vožnjo. Mestni promet in grmenje strojev nam je preprečilo, da bi razlago o mestu bolje slišali. Opazovali smo menjavo straže, potem pa se po skupinah razkropili po mestu, si ogledovali posebnosti, si privoščili Zagorko in se veselili lepega dne, ki smo ga preživeli v bolgarski prestolnici. Utrujeni smo legli na postelje in utonili v prijeten sen.

Zgodaj zjutraj se je naša zgodba začela zaključevati. Po zlaganju prtljage v avtobus smo se odpeljali proti domu.

Prepričana sem, da je vsakdo doživel Bolgarijo na svoj način in da je bilo naše druženje prijetno. Menim, da se v imenu vseh udeležencev pohodnega tabora lahko zahvalim našim vodnikom, Tonetu, Bojanu, Franciju, ki so nas varno vodili po Bolgariji, in da smo z njihovo pomočjo spoznali nov košček sveta.

Na svidenje prihodnje leto - ali kakor bi rekli Bolgari: Doviždane!

Marija Zagorc

POHOD NA SÄULECK

Člani PD Polet iz Šentruperta in nekaj drugih planincev smo 22. in 23. avgust namenili pohodu na Säuleck, 3086 metrov visok vrh v Visokih Turah. Območje Narodnega parka Visoke Ture se razprostira okrog Velikega Kleka in Paterce v zvezni deželi Koroški. Pot v začetku ni bila najbolj vzpodbudna, saj je bila vremenska napoved za Visoke Ture slaba. Na pot smo se zato odpravili popoldne. Vremenarji se res niso zmotili in že pred ciljem, določenim za začetek vzpona, smo doživeli pranje avtobusa. Kljub vsemu se nismo dali motiti. Po krajšem čakanju smo se oblekli, obuli, opremili z vetrovkami, pelerinami, dežniki ter se odpravili na pot. Kakšno uro nas je namakalo, kar naenkrat pa nas je presenetil sonce, ki je kaj kmalu osušilo vse, kar je bilo mokro. Po poti, po kateri smo hodili, je urejena tematska pot z oznakami, ki nas opozarja na naravne značilnosti izobliko-

vane ledeniške doline Dösenertal. Napisi nas opozarjajo na naslednje: pot – vonjati; naravne značilnosti – gledati; spremembe naravne klime – poslušati; večna zmrzal – ukrepati/čutiti; ledenik Block – okusiti.

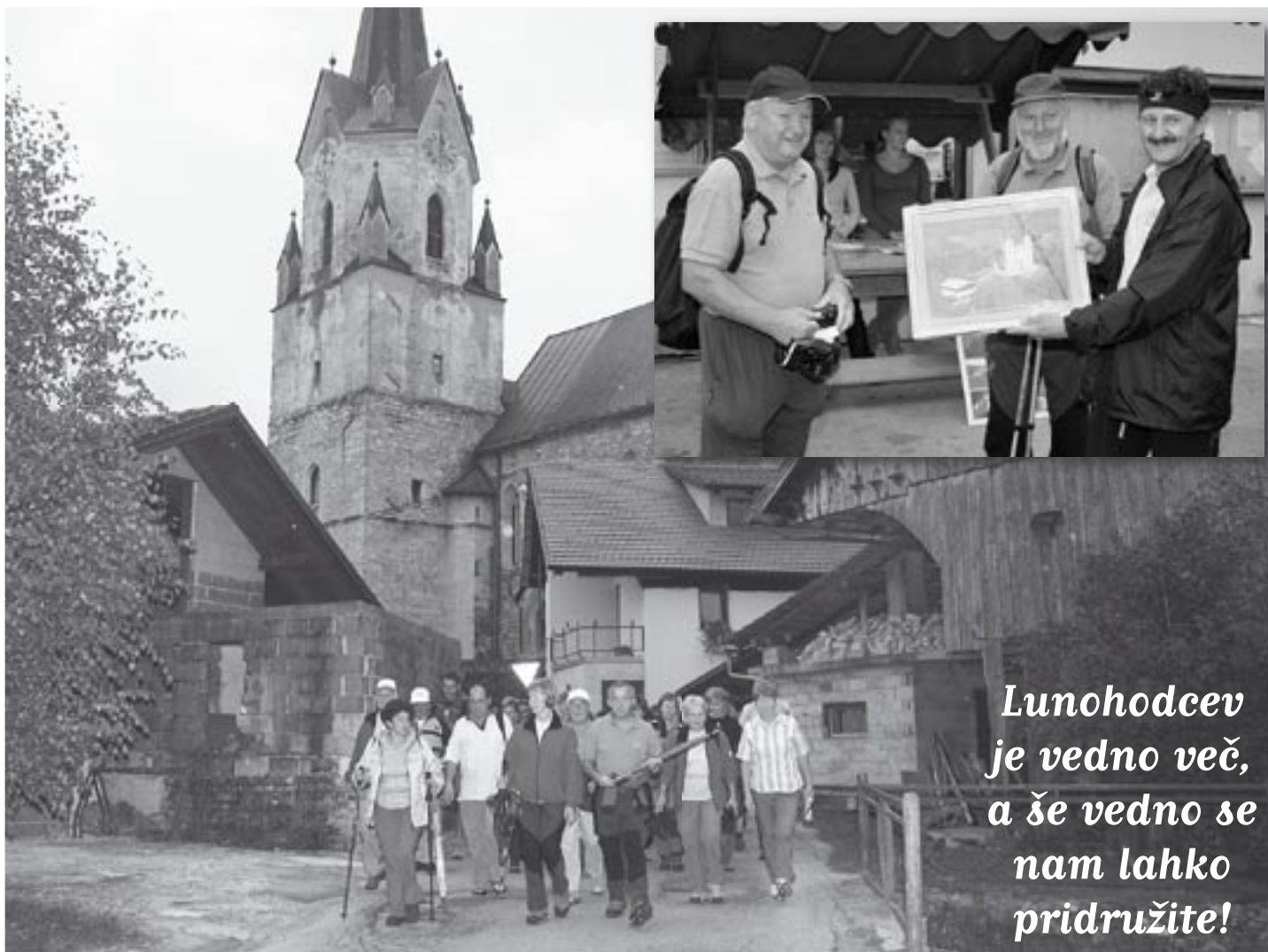
Prvi dan je bil naš cilj koča Artur von Schmidt haus, ki leži na višini 2281 metrov ob Dösenerskem jezeru. Pot ni bila zahtevna in še pred mrakom smo prispeli. V koči smo uredili osnovne stvari, se razporedili za spanje in uživali v večernem vzdušju v koči. Zunaj se je krepko ohladilo, saj je pihal močan veter, po nebu so se še vedno podili črni oblaki. Ob večerji in pivu je čas hitro minil. Drug za drugim smo se podali v postelje.

Zjutraj ni bilo ne duha ne sluha o mrzlem vremenu. Že zgodaj zjutraj je sonce posijalo in razsvetlilo območje, do koder je segal pogled. Po kavi ali čaju smo začeli z drugim delom vzpona na vrh. Skupina šestih se je

odločila za vzpon po plezalni poti. Po skupni uri hoje se je skupina odpravila v steno, vsi ostali pa po kamnitem pobočju do vrha. Na vrhu je bilo prekrasno, saj je sobotni dež opral vse, kar bi lahko motilo pogled. Razgled je bil enkraten, občudovali smo Montaž in Triglav, Dolomite, Grossglockner, Ankogel ... Dve uri smo uživali v sončenju in prelepem razgledu. Po dveh urah so začeli prihajati naši plezalci, utrujeni, a srečni in zadovoljni ob svojem podvigu, ki ni bil mačji kašelj. Skupinska slika na vrhu sodi v železni repertoar društva. Sledil je še krst vseh, ki so bili prvič čez 3000 metrov. Spust do koče smo opravili po drugi strani, ki je namenila še več skalovja. Po krajšem počitku smo se spustili v dolino, kjer nas je pričakoval šofer z avtobusom.

Polni lepih vtisov smo se vrnili domov.

Marija Zagorc

*Lunohodcev
je vedno več,
a še vedno se
nam lahko
pridružite!*

ŠAHOVSKI NOVICI

MEDNARODNA NASTOPA MATEJA BRCARJA

Šentruperski šahist Matej Brcar je v preteklih dveh mesecih kot drugo uvrščen z državnega prvenstva zastopal Slovenijo na dveh pomembnih mladinskih mednarodnih šahovskih tekmovanjih.

Najprej je od 5. do 13. avgusta v avstrijskem kraju Mureck sodeloval na Prvenstvu Evropske zveze mladih do 14 let v šahu, ki se ga je v štirih starostnih kategorijah udeležilo 183 mladih šahistov iz 21 držav, članic Evropske zveze. Matej je v konkurenci do 10 let, kjer je nastopilo 44 tekmovalcev, zasedel zelo dobro **deveto mesto**. Premagal je predstavnike Litve, Poljske, Estonije in Finske, izgubil z Avstrijcem in Bolgarom ter še ob treh remijih skupaj zbral 5,5 točk.

Evropsko mladinsko prvenstvo pa je potekalo od 30. avgusta. do 10. septembra v italijanskem kraju Fermo. Nastopilo je 865 mladih šahistov iz 46 držav. Matej je med 81 šahisti, ki so nastopili v konkurenci dečkov do 10 let, s štirimi točkami iz devetih partij na koncu pristal na 53. mestu. Premagal je Grka, Turka in Islandca, izgubil pa z belgijskim, bolgarskim, ukrajinskim in latvijskim predstavnikom ter dve partiji igral neodločeno.

Andrej Brcar, mentor

Foto Andrej Brcar

Utrip župnije

POLETNI UTRIP ŽUPNIJE

Tudi letošnje poletje se je nabralo kar nekaj dogodkov in zanimivosti, ki so obogatile ta čas. Veliko več o tem lahko preberete in si ogledate v bogati prilogi Šentruperske farovške počitnice 2009, ki so odraz dejavnosti in delavnosti naših otrok in mladih, pa tudi vseh ostalih, ki so z veseljem sodelovali v poletnih programih bodisi kot udeleženci ali kot pomočniki, za kar jim gre posebna zahvala.

Ob koncu lanskega veroučnega leta so se prvič srečali nekdanji ministranti, ki so napolnili prezbiterij cerkve in se nekateri tako po dolgem času spet pokazali kot ministranti. Upamo, da bodo ta srečanja postala vsakoletna, saj je srečanje ob oltarju in kasneje druženje ob pikniku pokazalo, da je bilo prav lepo obujati spomine nekdanjih dni in »podučiti« sedanje ministrante vseh dobrih in malo manj dobrih lekcij.

Veroučno leto smo zaključili s sveto mašo, pri kateri smo razdelili veroučna spričevala in Slomškova bralna priznanja, ki so postala kar zasidrana med pridnimi veroučenci, seveda pa so k temu povabljeni prav vsi.

Tudi cerkveni pevci si zaslužijo kakšno skupno druženje, pa ne le na koru ali pri vajah, temveč so se letos s svojimi družinami odpravili na romarski izlet v Zgornjo Savinjsko dolino. Ogledali so si jamo Pekel, zakladnico mašnih plašcev v Radmirju, gor-

Foto J. Brečko

njegrajsko stolnico, se povzpeli do vznožja slapa Rinka in tako zaokrožili bogat duhovno rekreativni dan.

Po šentruperskih farovških počitnicah pa je bil na angelsko nedeljo lep praznik na Veseli Gori ob žegnanju. Praznik je s svojo navzočnostjo povzdignil bivši župnik gospod **Mirko Simončič**. Ker v tem mesecu praznuje 60 let življenja, smo mu tudi voščili in mu zaželeli veliko zdravja in Božjega blagoslova.

Foto M. Suhoveršnik

Začeli smo veroučno leto, ki bo letos pestro in zanimivo zaradi »gostovanja« šolskega pouka in upamo, da bomo s tem dokazali usklajeno sobivanje nekdanj nepredstavljenih stvari. Seveda ni treba poudarjati, da imamo vsak svoj načrt in obveznosti, ki se ne morejo mešati, a se bomo potrudili, da bomo vsak na svojem področju vzgajali in oblikovali mlade ljudi v dobre državljane

in poštene kristjane, ne da bi s tem žalili različnost pogledov, misli in mnenj.

Verouk pa bo zanimiv tudi zaradi tega, ker bo v celoti potekal med tednom in med veroučitelji je tudi kakšen nov, mlad obraz, ki ga bomo lahko podrobneje spoznali med letom.

Marko Suhoveršnik

DRAGI ŽUPLJANI, DRAGI OBČANI!

Začeli smo z obnovo podružnične cerkve sv. Barbare na Okrogu. V obnovi sta zvonik in podstrešje ladje. V zelo kritičnem stanju je bil zvonik - prehod iz štirikotnika v osmerokotnik (pregniti les). V delu pa je tudi venec na ladji cerkve, s katerim bo pritrjena streha in bodo povezane stene cerkve.

To je zahteven poseg. Je pa nujen, da ohranimo cerkev takšno, kot je. Temu primerna bo tudi cena obnove. Predračun se giblje od 50.000 do 60.000 €. Čeprav je cerkev zaščiten kot kulturni spomenik, od Spomeniškega varstva ne dobimo nič. Zato se obračam na Vas s prošnjo za finančno pomoč pri prenovi cerkve. Če bi vsa gospodinjstva dala svoj prispevek, bi s prispevki od 70 € do 100 € plačali obnovo cerkve.

Svoj dar lahko prispevate v župnišču. Lahko pa ga nakažete na poslovni račun, ki ga imamo odprtega pri NLB SI56 0297 1009 2044 871.

Že vnaprej se vam zahvaljujem za razumevanje. Le z vašo pomočjo bomo lahko ohranjali našo kulturno dediščino.

župnik **Jože Brečko**

Foto: J. Brečko

ZA OŽIVITEV SPOMINA

prof. MINKA KREJAN

1929 — 2009

Šentrupert ima kar magično moč; drag je celo tistim, ki so le nekaj let živeli v njem ...

Mednje je sodila tudi prof. Minka Krejan – v Šentrupertu je poučevala šest let; bila je prva, ki je kot zborovodkinja ponela glas o mladih šentruperskih pevcih v širši svet. Vse življenje se je rada vračala v Šentrupert, nekajkrat smo prisluhnili njenemu toplemu, preudarnemu nasvetu.

V avgustu 2009 je na Velikem Trnu našla svoj večni počitek – le nekaj tednov pred osemdesetim rojstnim dnevom.

Ker se je številnim nekdanim učencem zapisala v spomin, jo bomo oživili s prispevkom, ki ga je napisala za zbornik V vzponu znanja pred petimi leti:

»V Šentrupertu sem službovala od marca 1956 do konca avgusta 1961. Sem sem prišla poučevat na takratno nižjo gimnazijo kot absolventka matematike in fizike z Višje pedagoške šole iz Ljubljane. Od nastopa službe v marcu pa do konca tistega šolskega leta sem učila vse predmete, najmanj pa matematiko in fiziko. Tako je najbolje kazalo zaradi učencev. Mene je pa seveda to zelo obremenjevalo, a med drugimi predmeti mi je kar padel v naročje glasbeni pouk in zgodilo se je, da smo kar takoj ustanovili pevski zbor, ki sem ga potem vodila vsa štiri leta. Nanj imam nepozabne spomine. Veliko smo nastopali in lepo so znali peti. Vsi smo bili srečni.

Nekoliko manj srečni smo najbrž bili pri matematiki in fiziki, kjer sem jih gnjavila, da morajo znati vsaj osnovne stvari. Osnovne so se zdele meni, ki sem pravkar sama prišla od zame zahtevnega študija; otrokom pa ne in sprva nismo prišli tako lahko skupaj. Vneto sem nabavljala instrumente za fizikalne poizkuse, ki jih šola prej ni imela; pripravljala in popravljala sem matematične naloge in morda premalo mislila na to, da ne morejo slediti moji razlagi, ker so nekateri vstali že ob štirih zjutraj, da so nakrmili živino, preden so se podali na pot v šolo v dolino tudi po štiri ali pet kilometrov daleč. In ko so se vrnili iz šole, so šli najprej do večera delat na njivo, preden so lahko delali domače naloge. Če niso vmes zaspali.

In se je kljub temu zgodilo, da je le tu in tam kdo pisal šolsko nalogo negativno.

Skupaj z njimi pa sem se veselila njihovih uspehov.

Spominjam se, da je bila glavna tema na mojih roditeljskih sestankih vedno prošnja, naj starši pustijo otrokom več časa za učenje. Kasneje, v Ljubljani, sem se večkrat spomnila na to. Učila sem otroke, ki so živeli v visokih stolpnica okrog šole in niso imeli doma nikakršnega dela. Vsak je imel svojo sobo, da bi se lahko učil. Pa jih ni veselilo. Spoznavala sem, da tista dolga pot v šolo in domov za šentruperske otroke ni bila prekletstvo, ampak blagoslov. Enako tudi dejstvo, da so otroke starši naučili trdo delati. Nadvse osrečujoče pa je, da čutiš in dihaš skupaj z naravo, katere del smo. Ne moreš se normalno razvijati, če te popolnoma ločijo od nje.

Hm.

In šolski kolektiv?

Malo nas je bilo, premalo, in vsak je lahko delal skoraj za dva. Nobene proste ure ne vmes ne na koncu. Po šest ur vzdržno in potem še doma priprave in poprave ter izvenšolsko delo. Pa smo zmogli. Držali smo skupaj. Prepevali smo in se včasih nasmejali do solz, čeprav so bili časi hudo resni. Kolegice in kolegi, nikoli vas ne bom pozabila!

In tudi vas ne, moji takratni učenci! Nekateri ste v življenju vidno uspeli – nekateri pa manj vidno, vendar ste uspeli. Visoko vas cenim in – rada vas imam!

Vesela sem, da je nekdanja šolska stavba, ki me je tedaj spominjala na dolgočasno vojašnico, v teh letih dobila tako razgibano in kulturno podobo – tako na zunaj kot znotraj. (Pred leti sem jo skupaj z razširjeno družino obiskala – sedemnajst nas je bilo!) RTV, časopisi in založbe pa nas kar pogosto seznanjajo s tem, kar se za temi zidovi dogaja. Kraj Šentrupert, pušelj Dolenjske, ima res srečo, da tukaj delujejo sposobni ljudje, ki imajo ta kraj radi in zanj tudi storijo, kar zmorejo. Ne samo, kar morajo. Upam in želim, da bo tako tudi v prihodnje.

Želim veliko sreče in uspehov še naprej!«

J. Z.

PROŠNJA ZA MIR

*Pustimo prepir,
pojdemo na pir.
Podajmo si roke,
da med nami bo mir.*

*Preveč gorja ta svet pozna,
vsaka sovražnost
slabo se konča.*

*Samo enkrat živimo,
želimo si mir,
utišajmo sile,
ki želijo prepir.*

*Življenje je kratko,
uživajmo ga sladko.
Pozabimo na razprtije
in vse hudobije.*

Kristina Majcen

Sprehodi med ...

SPREHOD PO STEKLASOVI POHODNI POTI: KO TE POT PREKO VESELE GORE PRIPELJE V NEBESA ...

Zgodovinar prof. Ivan Steklasa, ki je velik del svojega življenja preživel v tujini, je ob povratku v svoj Šentrupert znal prepoznati njegovo veličino in je v samozaložbi leta 1913 pripravil knjigo, ki je postala ponos Šentrupečanov. Opisal je zgodovino župnije Šent Rupert in s posebnim občutkom tudi njene geografske posebnosti, njene naravne lepote. Navduševala ga je »goratost veležupnije«, »krasota vodopada pri Slavnah«, »Bistrica, ki pogosto menja svoje korito«, »mehki peščenec, s kakršnim je zidana vsa cerkev sv. Ruperta«, »železna ruda na Hrastnem in svinčenec v Pečarjevem grabnu«, »kamen, ki je napolnjen s školjčinastimi lupinami« itd.

Šentrupečani so pred desetletjem uspeli povezati željo po pohodništvu z idejo spomina na prof. Ivana Steklaso in kulturno-zgodovinske posebnosti zanimivo preplesti z naravnimi lepotami v Steklasovo pohodno pot. Ivanu Steklasi so s tem postavili »živ« spomenik, dragocenejši od kamnitega ali bronastega. Ob deseti obletnici prvega organiziranega pohoda po Steklasovi pohodni poti smo z Bojanom Brezovarjem, idejnim avtorjem Steklasove pohodne poti, poskušali odkriti ozadje ideje o pohodni poti po šentrupeškem gričevju.

Kako je nastajala Steklasova pohodna pot, v zadnjem času nedvomno najbolj uspešen in najbolj množičen projekt društvenega življenja v Šentrupertu?

Ideja o pohodni poti v šentrupeški dolini se mi je porodila že v začetku devetdesetih let. V tistem obdobju se mi je ponudila priložnost, da sem veliko potoval in raziskoval svet. Veliko lepega sem videl in doživel, osvajal vrhove kontinentov - še ljubše pa so mi bile vrnitve. Ugotovil sem, da take doline, obdarjene z milino gričev in s čudovitimi razgledi, ne najdeš kjerkoli. Idejo sem začel razvijati v letu 1993, ko sem postal predsednik Turističnega društva v Šentrupertu. S svojimi prijatelji, najožjimi sodelavci, smo se o tej ideji veliko pogo-

varjali. V gradivih nekdanje skupne Občine Trebnje je bil tudi projekt pohodnih poti, ki ga je pripravil gospod Marko Kapus. Možnosti raznovrstnih povezav je bilo veliko, vendar nobena ni bila povsem primerna za oblikovanje pohodne poti po obronkih Šentruperta. Na upravnem odboru Turističnega društva Šentrupert sem predlagal osnutek poti, ki se je kasneje bogatil z dopolnitvami še drugih članov

upravnega odbora društva, vse do njegove uresničitve leta 1999.

Kako je bilo izbrano ime »Steklasova pohodna pot«? Kdo je predlagatelj tega imena?

Veliko je bilo pogovorov tudi o imenu poti po obronkih Šentruperta. V začetku smo se nagibali k imenu »Pot Eme Krške«, vendar smo kmalu ugotovili, da bi se tega imena neupravičeno polastili, pa čeprav je

Prvi pohodniki

Foto Boršnar

sv. Ema v naši dolini imela svoje posesti. Dr. Marko Marin je celo predlagal ime po neki rastlini, ki naj bi uspevala samo v naši dolini. Odločili smo se za predlog Mire Brezovar, profesorice zgodovine na Osnovni šoli dr. Pavla Lunačka v Šentrupertu, v tistem obdobju tudi članice upravnega odbora društva. Profesor Ivan Steklasa nas je s svojo znamenito Zgodovino župnije Šent Rupert na Dolenjskem nekako "zadolžil", da pot imenujemo prav po njem.

Kakšnemu konceptu ste sledili načrtovalci pohodne poti?

V društvu je prevladalo mnenje, da mora pot zajeti čim več kulturno-zgodovinskih znamenitosti, turistično-gostinske ponudbe in naravnih lepot. To nam je v večjem delu tudi uspelo, saj pot zajema poleg gotoske lepote sv. Ruperta tudi Križev pot, cerkev sv. Frančiška Ksaverija na Veseli Gori, grad Škrljevo, cerkev sv. Barbare na Okrogu ter cerkev sv. Duha na Vihru. Od turistično-gostinskih ponudnikov naj omenim domačijo Odlazek in dolino gugalcin v Koromandiji, izletniško kmetijo

Pri Vidi na Okrogu, izletniško kmetijo in ribogojnico Možina v Dragi, izletniško kmetijo Nebesa, vinsko klet Brcar na Ukenberku, turistično kmetijo Deželan na Hrastnem ter gostilno Jaklič na trgu v Šentrupertu. Obronki Šentruperta pa ponujajo številne prelepe poglede na šentrupersko dolino, Zaplaz, Snežnik, Kum, Lisco, Gorjance, pa tudi na Kamniške Alpe in Sljeme.

Kakšni so spomini na priprave in na izvedbo prvega organiziranega pohoda?

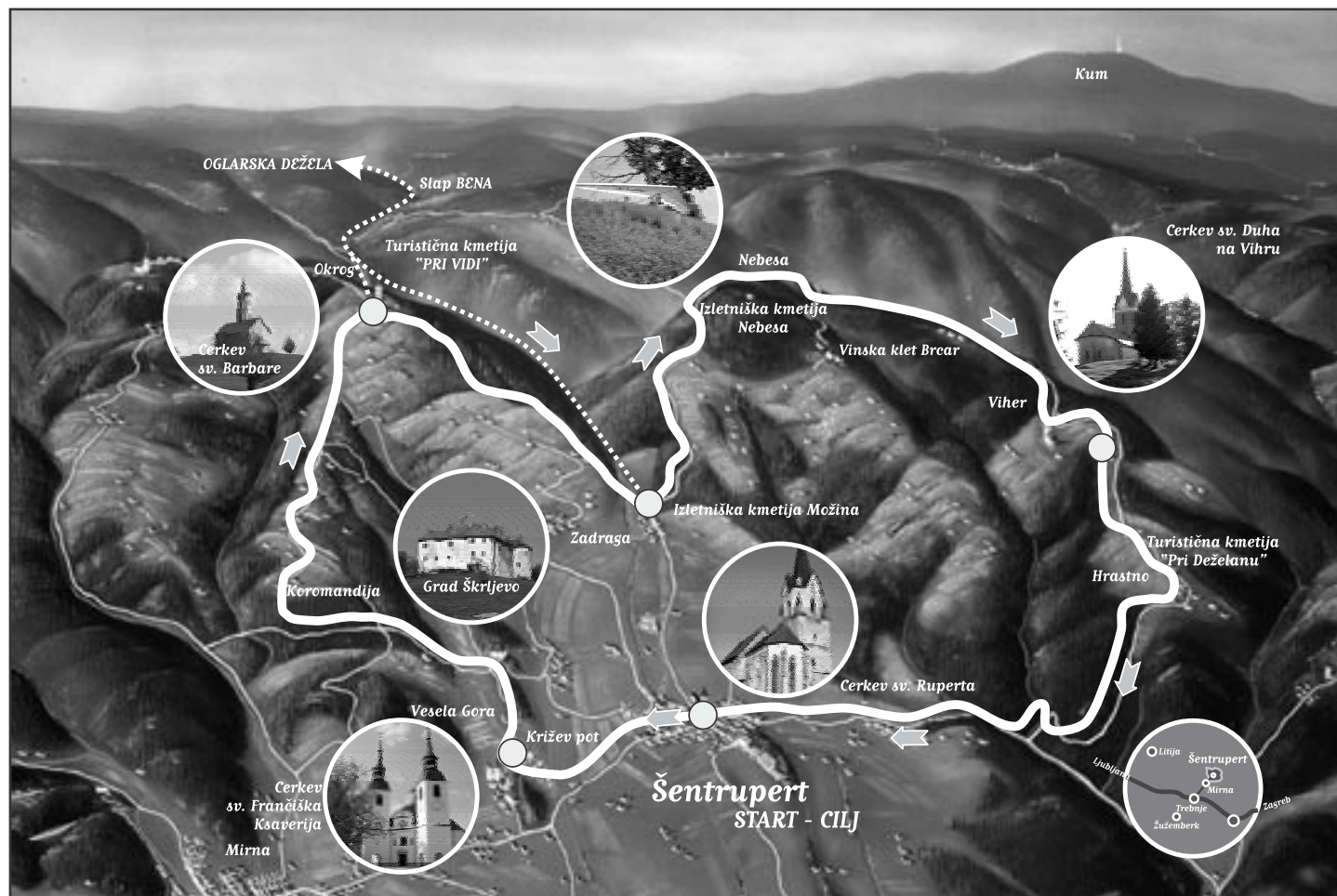
V Turističnem društvu Šentrupert smo se dogovorili, da bomo vsako leto organizirali kar dva pohoda - spomladanskega in jesenskega. Še v začetku aprila 1999 smo bili prepričani, da bo uradni začetek Steklasove pohodne poti v maju tistega leta, pa se je vse skupaj zamaknilo v jesen. Da bi poti dali pomemben pečat, smo na pot povabili takratnega predsednika države gospoda Milana Kučana. Glede na to, da gospod Kučan v jesenskem času ne bi utegnil priti na pohod, smo 2. junija 1999 organizirali nekakšno "generalko". Povabili smo tudi župana Občine Trebnje, predsednike vseh

Foto Boršnar

Pobudnik Bojan Brezovar

krajevnih skupnosti v Mirnski dolini, pot je z nami prehodil tudi župan Občine Škocjan, gospod Kučan pa je prišel v spremstvu svojih prijateljev. V odličnem razpoloženju, čudovitem vremenu in ob gostoljubnosti domačinov je Steklasova pohodna pot prvič pokazala vse svoje lepote.

Predsednik države Milan Kučan med prvimi pohodniki 2. junija 1999

Uradni začetek Steklasove pohodne poti pa je bil drugo oktobrsko soboto leta 1999. Pot je bila skrbno pripravljena, lepo označena - takrat še z markacijami evropske pešpoti, opremljena z ličnimi smerokazi, kontrolne točke so bile opremljene s skrinjicami z žigi in dnevniki. Tudi modre table Ministrstva za okolje in prostor, ki so opozarjale, da moramo varovati naravo in vode, so že služile svojemu namenu.

Slavnostni trak je takrat prerezal predsednik Turistične zveze Slovenije gospod Marjan Rožič v spremstvu lepotic, naše rojakinje Nede Gačnik, in podpredsednika Turističnega društva Šentrupert Toneta Pivca. Spominjam se, da sem slavnostni govor pisal v bolnišnici, operacija kile pa mi je preprečila udeležbo na prvem pohodu. Ob odprtju je takrat zapel Oktet Lipa iz Trebnjega. Na pot so udeležence pospremili Pihalna godba iz Šentruperta, pohodnikom so sledili konjeniki, nebo nad Šentrupertom pa so preletavali zmajarji. V lepem vremenu so udeleženci uživali v lepotah šentruperske doline, na zaključku v Šentrupertu pa je pohodnike do večernih ur razveseljeval narodno-zabavni ansambel.

Koliko je bilo udeležencev pred desetimi leti? Kakšen je bil obisk v teh desetih letih?

Glede na to, da smo vložili kar precej truda in energije v promocijo prireditve, ocenjujemo, da se je prvega pohoda po Steklasovi

poti udeležilo okoli štiristo pohodnikov, kar je bil za takrat lep uspeh. Število v preteklih desetih letih pa se je gibalo med dvesto in sedemsto pohodnikov - odvisno od vremenskih razmer.

Kako pot in pohodnike sprejemajo domačini in kakšni so odzivi obiskovalcev od drugod?

V začetku so domačini sprejemali pohodno pot z določenim nezaupanjem, sedaj pa se nam dozdeva, da se je kar nekako vrasla v okolje Šentruperta. Nekateri so jo sprejeli za svojo in jo tudi uspešno tržijo, nekateri pa še vedno ne zaznajo priložnosti, ki jih pot nudi. Odzivi obiskovalcev od drugod pa so izredni. Navdušuje jih urejenost poti, naravne lepote, umeščenost kulturno-zgodovinskih znamenitosti in gostinsko-kulinarične ponudbe, skratka - večina udeležencev meni, da je to ena najlepših poti v slovenskem prostoru.

Kako pot »živi« preko leta, od enega do drugega organiziranega pohoda?

Pot živi tudi med letom, saj je Šentrupert lep v vseh letnih časih. Množice obiskovalcev se organizirano udeležujejo pohodov po Steklasovi poti preko celega leta - in to je tisto, kar smo si želeli že na začetku. Prav gotovo nismo razmišljali, da bi se enkrat letno zbralo na naši poti deset ali dvajset tisoč pohodnikov, med letom pa bi pot samevala. Ocenjujemo, da letno prehodi Steklasovo pohodno pot kar nekaj tisoč pohodnikov. Še bolj razveseljivo pa je, da so to pot v svoje programe aktivnosti uvrstile tudi osnovne šole.

Kako načrtujete obeležiti deseto obletnico prvega organiziranega pohoda?

K sodelovanju bomo povabili vse, ki so nam tudi tedaj stali ob strani: Občinski pihalni orkester sv. Ruperta, Vinogradniški pevski zbor iz Šentruperta, Oktet Lipa iz Trebnjega, konjenike Mirnske doline, zmajarje, Društvo kmečkih žena Šentrupert itd. Ob tej priložnosti bomo izdali bogato brošuro o Šentrupertu, njegovih lepotah in možnostih za njegovo promocijo. Poleg svečanega začetka pohoda na trgu bomo organizirali osrednjo slovesnost v Nebesih, kjer bo poskrbljeno za marsikaj. Povabili smo ugledne goste, vse, ki bodo prehodili celo pot, in to dokazali s kontrolnimi žigi, pa bomo še posebej nagradili. Vsega, kar pripravljamo, pa ne bomo razkrili - naj ostane za prijetno presenečenje.

Kakšna je razvojna vizija Steklasove pohodne poti?

Vizija Steklasove pohodne poti mora biti usmerjena v raznolikost, pestrost in bogatitev turistično-gostinske ponudbe ob poti. Zavedamo se, da bomo morali še veliko postoriti na področju promocije, ponudbe prospektov, razglednic in spominkov. Sodelovanje Občine Šentrupert, Turističnega društva Šentrupert in Planinskega društva Polet, ki skrbi za urejenost poti, bo prav gotovo rodilo bogate sadove pri razvoju Šentruperta. S tem bomo dosegli cilj, ki si ga vsi želimo: da bo na področju slovenskega urbanega turizma Šentrupert jasno prepoznaven in privlačen. K tej viziji pa moramo pristopiti vsi, ki imamo Šentrupert radi.

mag. Jože Uhan

DOMAČE HIŠNO IME: CENETOV VINKO — Vinko Tomažin

Vinko Tomažin, ki ga sovaščani in prijatelji poznajo tudi pod domačim imenom Cenetov Vinko, je v Šentrupertu dobro znan kot pošten, pokončen človek in skrben gospodar, ki, čeprav ne izhaja iz bližnje okolice, živi in diha s krajem, v katerega ga je zanesla življenjska pot. Vinko se je rodil leta 1925 v Leskovcu pri Krškem v revni družini, v kateri je bilo pet otrok, ki sta jih vzgojila oče France Tomažin z ženo Marijo. Med drugo svetovno vojno so delili usodo mnogih družin s tistega območja, saj so bile sem naseljene nemške družine, oni pa so bili prisilno izseljeni v Nemčijo. Vinko je bil takrat star 15 let in se težkih časov dobro spominja. Pripoveduje, kako so, ko so živeli v bližini kraja Karlsruhe, delali na žagi, sam pa je leta 1945, ko so Nemčijo že osvobodili Američani, delal kot kuhar za ameriško vojsko, preostalim članom družine pa domov nosil hrano, ki je ostala. Družina se v Jugoslavijo ni vrnila takoj po koncu vojne zaradi strahu pred ruskimi vojaki, ki so ropali premoženje iz vagonov, na katerih so bili povratniki v domovino. Domov so prišli šele leta 1947, leto kasneje je Vinko odšel na služenje vojaškega roka, potem pa ga je iskanje zaposlitve pripeljalo v šentrupersko dolino, kjer je 14 let delal v Litostroju kot vodja modelne mizarske delavnice. Tu se mu je nasmehnila sreča, saj je spoznal svojo ljubljeno bodočo ženo Slavko, rojeno Selšek, ki je bila domačinka, doma s kmetije v Dragi.

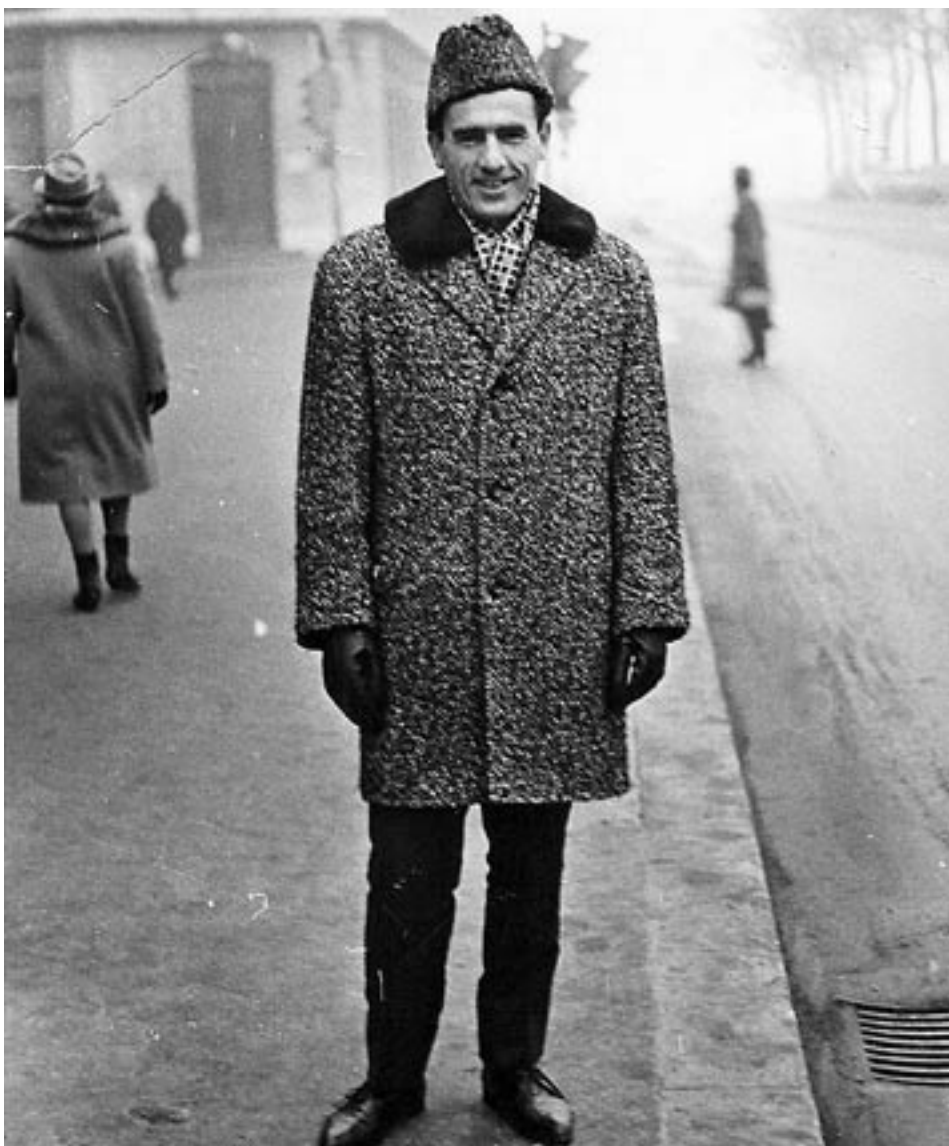
Leta 1964, ko sta bila že poročena, je Vinko sprejel ponudbo iz Švice in odšel na delo v tovarno vagonov v Zürich. Po enem letu se mu je pridružila tudi žena, s katero sta v Švici ostala skoraj poldrugo desetletje. Vinko je bil preddelavec v špediciji, Slavka pa je delala v personalni upravi. Na svoja delovna leta v tujini je Vinko upravičeno ponosen, saj je svoje delo opravljal z natančno predanostjo, zavzemal pa se je tudi za delavce in skupno korist tovarne, ki je sicer imela 3600 zaposlenih. Z ženo sta tu dobila tudi naraščaj – prva hčerka Karmen se je rodila leta 1968, druga, po imenu Darja, pa dve leti zatem. O tem, da je bil Vinko res cenjen zaradi svojih

delovnih sposobnosti in ne nazadnje tudi zaradi znanja nemškega jezika, govori tudi obisk direktorja tovarne v Sloveniji pri Tomažinovih precej let kasneje.

Družina se je domov vrnila leta 1978, saj so starši želeli, da bi hčerki obiskovali slovensko šolo, pa tudi Slavkina mati Angela, žena takrat že pokojnega Dominika Selška, si je želela, da se vrnejo in se ustalijo na domači zemlji – na kmetiji, ki sta jo vodila skupaj z možem in je bila, preden sta jo prevzela Tomažinova, znana pod imenom »pri Marokih«. Z ženo sta v letih, ko sta delala v tujini, prihranila toliko, da sta se odločila začeti s farmo piščancev, kasneje pa sta se v sodelovanju z Jato preusmerila v vzrejo puranov. Leta

Slavka Selšek iz Drage - poročena Tomažin

Cenetov Vinko - Vinko Tomažin

Družinski živžav

2005 sta farmo prepustila hčerki Karmen, sicer lastnici picerije na Mirni, vendar se je Karmen odločila, da bo farmo opustila. Namesto tega se je njena sestra Darja posvetila konjereji; sedaj uspešno vodi svojo šolo jahanja, v načrtu pa ima razširitev turistične ponudbe na kmetiji, kamor že v precejšnjem številu zahajajo jahači in izletniki.

Vinko je v letih, ki jih je preživel v Šentrupertu, vzljubil kraj in se polno vključeval v dogajanje. Dvanajst let je bil svetnik v KS in si prizadeval za blagor kraja; politično je bil aktiven tudi kot odbornik v občinskem svetu v Trebnjem. Rad pove, da je njegova strast igranje šaha; svoje znanje je prenašal tudi na mlajši rod, saj je vodil šahovski krožek v OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert, bil pa je tudi med ustanovitelji Šahovskega kluba Trebnje in predsednik sekcije Šentrupert.

Vse življenje je bil ljubeč mož in oče; njegova žena, ki je bila sladkorna bolnica in za katero je ves čas skrbel, je pred kratkim umrla, zaradi česar je Vinko potr. Žene se z ljubeznijo spominja; med najinim pogovorom mi je večkrat omenil, kako predana sta bila drug drugemu in kako zelo jo pogreša – tudi trikrat na dan se odpravi na pokopališče, kjer misli nanjo. S ponosom se spominja, kaj sta skupaj dosegla v življenju, in ostaja skrben oče in stari oče otrokoma hčerke Karmen, Brigiti in Borutu.

Hčerki Karmen in Darja

Kljub žalosti zaradi preminule žene je še vedno pokončen in trden mož z nasmehom na obrazu in s prijaznim vedenjem, ki ga odlikuje tudi odlična kondicija – dan po mojem obisku se je z družbo odpravil na Kum, kar je pri njegovih letih vredno občudovanja.

Cenetov Vinko, ostanite trdni!

Andreja Udovč

***Rubrika Domača hišna
imena bo kmalu sklenjena.
Če želite predstaviti svoje
korenine, oglasite se!***

Uredništvo

Šolski utrip

UVOD V ŠOLSKO LETO 2009/2010

Počitnice so hitro minile in novo šolsko leto je že spet tu s polnim zamahom...

Kot pred leti imamo na šoli spet 222 učencev v 11 oddelkih, v vrtcu imamo v treh oddelkih – dva kombinirana oddelka ter oddelke drugega starostnega obdobja – 61 otrok.

Letošnje leto je še bolj posebno, ker je večji del šolskega prostora gradbišče in smo razseljeni na štirih lokacijah: Spino (učenci od 5. do 9. razreda), Terca (1. razred in oddelke vrtca), Hiša društev (3. razred) in župnišče (2. a, b in 4. razred).

Organizacija pouka je zato drugačna in bolj zahtevna. Veliko je sprememb pri prihodu učencev k pouku in od pouka ter pri prihodu učencev v telovadnico ali na igrišče. Hladno malico vozimo na lokacije, za kosilo pa pridejo učenci v telovadnico. Za vse te prihode in odhode je potrebno poskrbeti za spremstvo otrok.

Zaradi drugačne organiziranosti bo delo malo oteženo pri interesnih dejavnostih, kjer izbor ne more biti tak kot v

preteklih letih. Zlasti ne moremo ponuditi interesnih dejavnosti in izbirnih predmetov s področja tehnike in tehnologije, naravoslovja, računalništva, gospodinjstva. Učenci bodo to lahko nadomestili, ko se bomo preselili v nove prostore šole.

Kljub težavam pri organizaciji bomo ponudili začetno učenje angleškega jezika v 2. in 3. razredu ter fakultativnega pouka nemščine v 5. in 6. razredu. Učenci se sicer redno učijo angleščine od 4. do 9. razreda. Kot drugi tuji jezik lahko izberejo nemščino v 7., 8. in 9. razredu.

Za učence je pomembno, da izmed ponujenih dejavnosti izberejo tiste, ki so jim v veselje in da vztrajajo pri vsaki dejavnosti do konca. Zelo so pomembne spodbude staršev in učiteljev.

V dneve dejavnosti ter izvedbo šole v naravi bomo vključili vsebine in poudarjali zlasti naravoslovno-tehnične in športne vsebine.

Zgodovinski krožek se bo tudi letos lotil naloge, ki jo vsako leto razpisuje Zveza

prijateljev mladine Slovenije. Letošnja tematika je Humanitarna dejavnost v našem kraju. Imamo lepo priložnost, da obdelamo dejavnost Rdečega križa pri nas.

Sodelovali bomo tudi pri likovnih in literarnih natečajih, na katere nas vabijo različne ustanove in organizacije med šolskim letom.

Pri Agenciji za kmetijske trge smo se prijavi v Shemo šolskega sadja. Če bomo izbrani, bi izbor pomenil dodatnih 20 sadnih ali zelenjavnih obrokov v šolskem letu za vse otroke šole. Razpis pa seveda velja le za določene vrste sadja in zelenjave, ki mora biti užitno v surovem stanju.

Želim, da bi bilo šolsko leto kar najboljše za vse udeležence. Z upanjem na medsebojno razumevanje in podporo vsi učitelji z optimizmom gledamo na novo šolsko leto in se veselimo, ko vsakodnevno spremljamo napredek pri gradnji šole.

Polona Rugelj, ravnateljica

RAZSELJENI OSNOVNOŠOLCI

Učenci 4. razreda so o pouku na novi lokaciji zapisali tole:

V novi šoli je čudovito. Učiteljica je tudi v redu. **Lara**

Počutim se dobro in nič ni narobe. **Žiga**

V šoli je zelo lepo. Veliko se pogovarjamo. **Marija**

Zelo lep razred za nadomestitev. **Julija**

V novi šoli je prijetno in lepo. **Urban**

Meni je tukaj všeč in s prostorom ni nič narobe. **Anamarija**

Všeč mi je učiteljica. **Luka**

Učiteljici pa je všeč, da so učenci velikokrat nasmejani, zelo ustvarjalni in dobrega srca.

Jožica Gole, razredničarka 4. razreda

Petošolci pa so pod vodstvom razredničarke Marjane Ogrinc takole razmišljali:

Počitnice so bile kar dolge in sem si že želela v šolo. Presenetilo me je, ker imamo tako veliko in lepo učilnico. Pot do športne vzgoje je kratka, a kar nevarna. V razredu imamo majhno tablo, zato moramo vse sproti zbrisati. Res je, da moramo prehoditi veliko stopnic do učilnice, vendar mi je tukaj všeč.

Nastja Breznikar

V novi šoli je kar prijetno, samo to sprehajanje po stopnicah mi ni všeč. Bil pa sem presenečen, ko sem prišel v razred, ker je tolikšen razred, prejšnje leto je bil razred majhen.

Blaž Cesar

Novo šolsko leto je kar pestro, imamo lepo, veliko učilnico, skozi okna je lep razgled. Kljub temu pa komaj čakam, da pridemo v novo šolo. Edini problem je, da ne moremo biti vsi skupaj.

Sara Krnc

Prostor, v katerem smo, je zelo lep, samo to me moti, ker tu ni vode. V Spinu mi je lepo, saj imamo več prostora, kot smo ga imeli v Terci. Upam, da bomo drugo leto že v novi šoli. Zelo me pa moti, ker v razredu nimamo večje table in ne smem na zidove nič lepiti.

Ed Hasanović

V Spinu imamo zelo velik razred, a nimamo vode. V stavbi sta le dve stranišči, zato se zelo prerivamo. Vendar je vseeno zelo dobro, ker nimamo majhnega razreda in se lahko giblamo. Med počitnicami sem pogrešala šolo. Gradnja šole pa naj se kmalu konča, ker želim iti v novo šolo.

Teja Podlogar

Novo šolsko leto se je začelo malo drugače kot običajno, saj se moramo neprestano seliti. K športni vzgoji hodimo v telovadnico v šolo, kar je precej mučno. Med malico se po stopnicah prerivamo, pa še nevarno je, ker lahko pademo. Všeč pa mi je razred, v katerem bivamo, pa tudi učiteljica je prijazna.

Zala Šturm

Jaz sem komaj čakal, da pridem v nov prostor. Meni je lepo hoditi od razreda do telovadnice, saj nas vedno spremljajo učitelji, ki nosijo odsevne jopiče.

David Polanc

Naša »nova« šola mi je zelo všeč, ker imamo velik razred, le stranišče je majhno. Še vedno pa nas kuharice razveselijo z dobro hrano.

Staš Radulić

Novo šolsko leto se je za nas drugače začelo. To mi ni všeč, ker moramo zunaj jesti in je malo prostora. Ko smo prvič prišli v učilnico, so bile na mizah čokolade. V prejšnjem razredu je bilo malo prostora.

Tamara Vavtar

Moti me, ker v razredu nimamo vode, imamo majhno tablo in je toliko stopnic do razreda, čeprav sem kar rada na visokem, ker je tu dober razgled. Od tu vidim svojo hišo.

Anja Ziherl

ŠOLARJI - RAZSELJENCI

Novo šolsko leto se je letos začelo drugače, saj je šola v gradnji in je v njej pouk nemogoč, zato pa smo učenci razseljeni po celem Šentrupertu. Nam je to všeč, ker je to nekaj novega in tudi bolj zanimivo. Res nimamo računalniške ter tehniške učilnice, pa bomo potrpeali, ker vemo, da bomo z novim šolskim letom začeli v moderni šoli.

Tina Zaplatar, 7. b razred

Prvi september - polni novih pričakovanj. Izvedela sem, da bo pouk potekal v preprosti stavbi, in sicer pri Frelihovih. Tu je kar zabavno, naši učitelji pa opravljajo kar dve službi: so redarji in učitelji.

Tjaša Starič, 7. a razred

Ko so nas učitelji popeljali proti stavbi Spina, mi je srce kar poskočilo, saj sem vedela, da bo tudi tu prijetno. Zdaj je mi-

nil že drugi teden bivanja v »novi šoli«. Spremlja me občutek, kot da bi bila v šoli v naravi. Upam, da bo ta občutek trajal celo šolsko leto.

Ana Krnc, 7. a razred

Ko sem prvi šolski dan čakal razredničarko na šolskem igrišču, sem razmišljal, le kam nas bodo učitelji popeljali. Ko pa smo se bližali stavbi Spina, sem spoznal,

da so izbrali kar dober prostor. Sedaj sem se že privadil, malo pa me moti, da skozi naš razred poteka prehod še v ostale razrede.

Luka Jerovšek, 7. a razred

Kar prijetno se imamo v Frelihovi stavbi Spino, tu na trenutke poteka pouk malo moteno, kajti razrede ločijo lesene pregradne stene in se včasih sliši ropot iz drugih razredov. Komaj čakam, da dobimo novo šolo.

Katja Žago, 7. a razred

Prvi dan smo se kot po navadi zbrali pri šoli. Vsi smo bili zelo neučakani. Komaj smo čakali, da izvemo vse podrobnosti. Po ravnateljčinem in županovem nagovoru so učitelji razredniki oblekli fluorescentne jopiče, takšne, kot jih imajo delavci na cesti. Odpeljali so nas po cesti, ki pelje proti Frelihovim.

Res je v naši novi šoli čisto drugače, iz drugih razredov se slišijo tudi glasovi. Naša učilnica pa ima celo balkon.

Eva Gričar, 7. b razred

Nekaj dni pred pričetkom novega šolskega leta sem bila kar malo nestrpna, kako bo potekal pouk v novi stavbi. Zame je bilo presenečenje, ko sem ob cesti opazila nove prometne znake in prehod za pešce. To se mi zdi super, da so mislili na nas otroke, ki gremo čez cesto v šolo, in na mimo drveče avtomobile.

Učenci se počasi že navajamo na nova pravila.

Špela Bizjak, 7. a razred

Mentorica **Janja Jerovšek**

Na mladih svet stoji

TJAŠA BRCAR, ZLATA MATURANTKA 2009

Naš kraj se ponovno lahko pohvali z zlato maturantko – letos je 32 točk na maturi dosegla devetnajstletna Tjaša Brcar, maturantka Gimnazije Novo mesto.

Tjaša prihaja iz štiričlanske družine, doma pa je na Vrhu pri Šentrupertu. Je simpatično modrooko dekle s smislom za humor, kot pravijo o njej njeni prijatelji. Da imajo prav, mi je dokazala takoj, ko sva začeli z najinim pogovorom in sem jo prosila, naj pove kaj o sebi – dejala je, da je njena najbolj prepoznavna lastnost verjetno iskrenost, in v smehu nadaljevala, da se zlagati sploh ne more, lahko samo priredi resnico. Sicer pa pravi tudi, da je tipična dvojčica, spremenljiva po razpoloženju, smeh in jok v enem, a po drugi strani tudi dovolj načelna, da vztraja pri svojem mnenju, ter svojeglava, kadar je potrebno izpeljati stvari do konca. Zagotovo poteza značaja, ki je pripomogla k temu, da je bil rezultat na maturi tako dober.

Tjaša je bila bistra že kot majhna deklica. Povsem naravno, ne da bi se hotela hvaliti, pove, da se je že pri treh letih sama naučila črk s pomočjo igrače gosenice, ki je, ko si jo pravilno sestavil, prikazovala celotno abecedo. Od takrat naprej ji je bil blizu svet knjig – danes najraje bere tiste z naravoslovnega področja, kot sta na primer *Genom: Biografija človeške vrste* ter *Naslednji gen*, ki opisuje etične probleme genske tehnologije – po Tjašinem mnenju je to odlična iztočnica za kritično razmišljanje. Sicer pa so bili Tjaši že v osnovni šoli najbolj všeč naravoslovni

predmeti. Navdušenje nad njimi se je nanjo verjetno preneslo preko njene mami, ki je profesorica predmetov s tega področja na OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert. Tjaša se spominja, kako jo je že kot otrok opazovala pri pisanju priprav za pouk in se pogovarjala z njo o poskusih, ki so jih delali v šoli. Po srcu je ostala naravoslovka tudi v gimnaziji, kjer je imela priložnost, da je svoje znanje poglobila. Tjašino mnenje je, da največ odneseš prav od tistih gimnazijskih predmetov, za katere si osebno zainteresiran – ti so bili v njenem primeru fizika, biologija in kemija; zadnja dva sta bila tudi njena maturitetna izbirna predmeta. Pravi, da lahko v gimnaziji pridobiš veliko znanja, vendar moraš biti pripravljen učiti se, pohvali pa tudi ekskurzije (npr. po Sloveniji, v München, v Sarajevo), ki jih je svojim učencem nudila novomeška gimnazija.

Pri izbiri študija se je letošnja zlata maturantka odločala med medicino in farmacijo, nazadnje pa je prevladala odločitev za slednjo. Tako bo v jeseni začela s študijem na Fakulteti za farmacijo. V prihodnosti si želi izkoristiti potenciala, za katere ve, da jih ima, in s študijem razširiti v gimnaziji pridobljeno znanje. Kasneje si želi delovati kot raziskovalka. Ženeta jo radovednost in navdušenje, vredna občudovanja; pravi, da si je k srcu vzela misel svoje gimnazijske profesorice, da se v naravoslovju ni mogoče nikoli dokončno česar koli naučiti, saj znanstveniki po svetu vsak dan prihajajo do novih, presenetljivih spoznanj. Med Tjašinimi

interesnimi področji je tudi fascinacija nad usklajenim delovanjem človeškega telesa, genetiko in naravnimi zdravili.

Zaželimo ji lahko le, da bi imela med študijem čim več priložnosti za učenje o področjih, ki jo zanimajo, ter da bi ohranila sproščen pogled na življenje, ki bo v skladu z njenim motom: Življenje je zapleteno, dokler ga ne pogledamo skozi otroške oči. Takšen pozitivno naravnan moto si je gotovo izbrala tudi zato, ker so ji zelo pri srcu majhni otroci – v sorodstvu so trenutno kar štirje takšni, med katere deli svojo pozornost, dobro se razume tudi z mlajšim bratom Mihom. Za konec lahko Tjaši zaželimo le še: veliko uspeha pri nadaljnjem študiju!

Andreja Udovč

Čestitamo!

MLADI EKONOMIST mag. MATJAŽ ŠTRUKELJ

V vsakem kraju, ki stremi k čim lepši in kakovostni prihodnosti, so mladi in uspešni izobraženci nadvse dobrodošli. Vsaka končana srednja šola, vsaka diploma, magisterij ali doktorat so za posameznika, ki je tako formalno zaključil izobraževanje, svojevrstna vstopnica za svetlejšo prihodnost, hkrati pa moramo biti na uspešne mlade upe ponosni tudi soobčani.

V začetku leta je na ljubljanski Ekonomski fakulteti svoje magistrsko delo z naslovom *Polna lastna cena kot podlaga za določanje prodajne cene - primer proizvodnega podjetja* - uspešno zagovarjal Šentruperčan Matjaž Štrukelj. Matjaž je tako uspešno zaključil bolonjski magistrski program *Finančni management*, smer poslovne finance, in postal eden tistih, na katerih stojijo upi naše mlade Občine Šentrupert.

Kakšni so tvoji spomini na najbolj zgodnja osnovnošolska leta?

Na osnovnošolska leta imam večinoma lepe spomine, verjetno tudi zato, ker nisem imel v šoli težav. Baje sem bil zelo vesel, da so me v osnovno šolo sprejeli že eno leto prej, kot je bilo v navadi, vendar se tega "navdušenja" ne spomnim. Spomnim pa se, da sem večinoma, ko sem doma stopil iz šolskega kombija, za tisti dan pozabil na šolo.

Moj najljubši predmet v šoli je bila matematika, ki je praktično uporabna, verjetno sem se tudi zaradi tega kasneje odločil za poklic, kjer je matematika zelo pomembna.

Kdaj je padla odločitev za študij?

Za študij ekonomije na ljubljanski Ekonomski fakulteti sem se odločil že na začetku Srednje ekonomske šole v Novem mestu, saj sem tam spoznal, da sem se že ob koncu osnovne šole v Šentrupertu odločil za pravi poklic.

Kako to, da si se odločil, da boš svoj študij nadgradil z magisterijem?

Takoj po diplomi sploh nisem razmišljal o nadaljevanju študija, saj sem si čimprej želel najti redno zaposlitev. Tako sem se pri 23-ih zaposlil v podjetju SEP, d. o. o., kjer sem zaposlen še danes. Za magisterij sem se odločil leta 2005, ko je bila v Sloveniji v uvajanju bolonjska reforma. Zahvaliti pa se moram še podjetju, ki mi je plačalo šolnino za magisterij.

Kako se spominjaš študijskih let, so bila zabavna ali naporna?

Prof. dr. Dušam Mramor, dekan Ekonomske fakultete, izroča priznanje našemu občanu

Moja študijska leta so bila naporna in lepa hkrati. Sicer nisem toliko žuriral kot ostali, ampak je bilo vseeno lepo. Čeprav pravijo, da je slovensko javno šolstvo brezplačno, vseeno kar precej stane. Vse stroške šolanja sem si plačeval sam z Zoisovo štipendijo in z delom ob študiju. Predavanja in vaje na faksu sem si usklajal tako, da sem imel en dan "prost" (za delo). Kljub temu sem vse izpite naredil v roku in pri 23-ih diplomiral.

Kako je biti ekonomist v času gospodarske krize? Ti veš, kako rešiti ta naš svet? Razmišljaš o tem?

Zaposlen sem v podjetju SEP, d. o. o., ki deluje v avtomobilski branži in zaradi tega je med prvimi začutilo gospodarsko krizo, kar se je pokazalo v precejšnjem znižanju naročil. Težave so bile tudi s financiranjem poslovanja, saj se je ob tej krizi pokazalo, kako ranljiv je bančni sistem tudi pri nas. Poudariti velja, da je bilo uporabnih, predvsem pa pravočasnih ukrepov oziroma pomoči države zelo malo – kljub vsemu medijskemu pompu okrog različnih vrst pomoči države podjetjem, ki jih je prizadela gospodarska kriza.

Kakšno je tvoje delo?

Kot sem že omenil, sem zaposlen v podjetju SEP, d. o. o., v finančno-računovodskem sektorju. Ker gre za manjše podjetje, je delo veliko bolj raznoliko in se vsak ukvarja z več področji (v primerjavi z velikimi podjetji, kjer so povečini ljudje bolj ozko specializirani).

Kaj te veseli? Kaj počneš v prostem času?

Tisti, ki me bolje poznajo, dobro vedo, da je moj konjiček mizarstvo, ki mi pomeni sprostitve, ker gre za popolnoma drugačno delo, kot ga opravljam dopoldne v službi. Je pa res, da se ta hobi včasih sprevrže kar v moj "popoldanski poklic".

Kako bi se opisal? Kakšne vrste človek si? Katere stvari so te v življenju najbolj zaznamovale?

Sem realen človek, ki trdno stoji na tleh. Imel sem to srečo, da sem zelo zgodaj spoznal, da se da nekaj doseči le s trdim delom, saj mi je bilo v življenju zelo malo stvari podarjenih. Seveda pa vedno pride prav še nekaj malega sreče.

Menda tudi pridno pomagaš doma na kmetiji. Kako gledaš na domačo zemljo in težaško delo, ki spada zraven, glede na to,

da dandanes velja, da se tovrstno kmetovanje ne splača? Verjetno gre za spoštovanje zemlje in dela tvojih prednikov ...

Res je, da se kmetovanje pri nas resnično ne splača, vendar pa je zemljo okrog hiše potrebno vseeno nekako obdelati, saj ni prijetno živeti v kraju, kjer je vse zaraščeno. Čeprav je kmetovanje pri nas nerenabilno, smo vseeno nakupili nekaj novih

strojev, da smo si olajšali delo, predvsem pa zato, da lahko delo hitreje opravimo, saj si ne moremo časovno privoščiti, da bi še vse delali ročno kot nekoč.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Svoje delo nameravam nadaljevati v domačih krajih, saj je zame življenje na podeželju lepše kot v mestu, kjer sem sta-

noval med študijem - "bela Ljubljana" me ni navdušila. Menim, da se z izboljšanjem infrastrukture prednosti življenja v mestu vse bolj zmanjšujejo.

Matjaž, hvala za pogovor in veliko uspeha tudi vnaprej!

Mateja Ramovš

Pridružujemo se čestitkam!

Novice od tod in drugod

GASILSKI IZLET

Komisija veteranov pri Gasilski zvezi Trebnje je prvo soboto v mesecu septembru v skladu z letnim delovnim načrtom izvedla organizacijo izleta veterank in veteranov prostovoljnih gasilskih društev vseh treh občin po t. i. Velikem železniškem krogu v soorganizaciji Slovenskih železnic. Izlet je potekal v kombinaciji vlak – avtobus - vlak. V program je bil vključen ogled Štanjela s prigrizkom

pršuta in pokušino terana, nadaljevanje poti do Nove Gorice, od tu pa z avtobusi do Goriških Brd in ogled vinske kleti, nato vožnja do Mosta na Soči, vožnja z ladjico po jezeru na Soči. V Mostu na Soči nas je čakalo tudi kosilo, po njem pa je zopet sledila vožnja z vlakom na Bled Jezero ter dalje proti domu. Po tej poti so bili udeleženci zaradi krajšega dne prikrajšani za panoramske poglede.

Izleta se je udeležilo 200 veteranov in veterank, pa tudi nekaj izven te kategorije, ker je bila zaradi dodatne vlakovne kompozicije (prvotna verzija je bila samo ena kompozicija, 128 oseb, kar je bilo odločno premalo) ponujena možnost udeležbe tudi ostalim gasilcem.

Mojca Femec

Foto arhiv GZ

TEKMOVANJA GASILSKE ZVEZE TREBNJE

Letos je Gasilska zveza Trebnje organizirala tekmovanja vseh kategorij na nivoju zveze. Prvo tekmovanje je potekalo za gasilsko mladino, drugo pa za člane in starejše gasilce. V obeh primerih je bilo gostitelj tekmovanja Prostovoljno gasilsko društvo Šentrupert.

Mladinsko tekmovanje je potekalo 23. maja 2009. Tekmovalo je 40 ekip. Pri pionirjih so prva tri mesta dosegle ekipe PGD Štatenberk, Mokronog in Šentrupert I., pri pionirkah Štatenberk, Dobrnič in Trebelno. Pri mladincih so se najbolj izkazale ekipe iz PGD Štatenberk, Ševnica in Veliki Gaber, pri mladinkah pa Štatenberk, Lukovek in Dobrnič. Vse ekipe so prejele priznanje, prve tri ekipe pa tudi pokale, ki jih je sponzorirala Občina Šentrupert.

V juniju pa je šentrupersko Prostovoljno gasilsko društvo gostilo še tekmovanje članov, članic in starejših gasilcev. Ponagajalo je vreme, vendar se gasilci niso dali. Kljub vremenskim težavam so tekmovanje zaključili in razglasili rezultate. Pri članih A so prva tri mesta zasedle ekipe PGD Štatenberk, Velika Strmica in Ševnica, pri članicah A pa Štatenberk, Ponikve in Volčje Njive, pri članih B Mokronog in Velika Strmica ter Ponikve, pri članicah B pa Štatenberk in Velika Strmica. Pri starejših gasilcih so pokale osvojile ekipe PGD Mokronog, Trebnje in Mirna.

Ekipe kategorij, ki so se uvrstile na prva tri mesta, so dobile tudi vstopnico ali pa čast, da zastopajo Gasilsko zvezo Trebnje na regijskem tekmovanju, ki je potekalo 6. septembra v Šentjerneju.

Ob tej priložnosti se Gasilska zveza Trebnje zahvaljuje članom in članicam šentruperskega društva za soorganizacijo in prizadevanja, ki so jih vložili v izvedbo obeh tekmovanj. Zahvala velja Plasti Šen-

trupert in Osnovni šoli dr. Pavla Lunačka, ki so odobrili prostor za tekmovalne točke, Plasti pa tudi za osvežilne napitke, ki so bili za mladinsko tekmovanje zelo dobrodošli. Zahvala pa velja tudi Občini Šentrupert in županu Rupertu Goletu.

Mojca Femec

Foto arhiv GZ

PRIREDITEV V POČASTITEV 10 — LETNICE DELOVANJA DOMA STAREJŠIH OBČANOV TREBNJE — 2. SEPTEMBER 2009

Prvi teden v mesecu septembru je bil v Domu starejših občanov Trebnje še posebej slovesen, saj so se ob 10 – letnici delovanja Doma, odprtju prizidka k Domu in ob drugi obletnici enote Šmarjeta, ves teden odvijale družabne in kulturne prireditve.

Osrednja prireditev pa se je odvijala v sredo, 2. septembra 2009, ob 15. uri, na prostoru pred Domom. Prireditvi so svojevrsten pečat dali tudi gostje z Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, predstavniki lokalnih skupnosti, predstavniki posameznih društev in ustanov ter vsa širša javnost.

Po kulturnem programu so direktorica gospa Branka Kržič, nekdanja direktorica gospa Majda Ivanov, predstavnik Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve gospod Aleš Kenda in župan Občine Trebnje gospod Alojzij Kastelic simbolno, s prerezom traku, odprli prizidek k Domu. Vsi gostje so bili vabljeni na ogled prostorov.

Prireditev se je zaključila ob klepetu in pogostitvi, ki jo je pripravila ekipa kuhinje Doma.

DSO Trebnje

PRVI ŠOLSKI DAN

Čeprav se je šolsko leto pričelo že pred tremi tedni, ni odveč, če ponovno opozorimo na šolarje na cesti.

Starši, poskrbite za varen prihod in odhod svojih najmlajših v šolo in iz nje. Opozarjajte jih na nevarnosti, ki prežijo na njih, poučite jih, kako varno prečkati cesto, in jim tudi s svojim ravnanjem in z obnašanjem dajajte zgled, kako se je potrebno obnašati na cesti. Poskrbite, da bodo otroci vidni, naj nosijo svetla oblačila in predmete, ki izboljšujejo vidnost.

Vozniki, upoštevajte, da so na cestah tudi otroci, šolarji, dajte jim prednost. Prilagodite hitrost vožnje razmeram in dosledno upoštevajte omejitve hitrosti. Na območjih v bližini šol vozite še posebej previdno, izven naselij pa vozite po sredini voznega pasu, da zmanjšate možnost trka s pešcem oziroma šolarjem. Še posebej bodite pozorni na ravnanje otrok, ki nosijo rumene rutice.

Policisti Policijske postaje Trebnje želimo, da bo za šolarje in starše vsakodnevna udeležba v prometu čim bolj varna, vsi pa

si prizadevajmo za varnost skozi vse šolsko leto. Zoper kršitelje pa bomo dosledno ukrepali.

SKUPAJ ZA VARNOST
VAŠA POLICIJA

TATVINE IZ STANOVANJ — PREVENTIVNI NASVET

S preventivnim ravnanjem in z zavarovanjem svoje lastnine lahko že sami precej zmanjšate priložnosti za izvršitev kaznivih dejanj in se ognete neljubim dogodkom, kot so vlomi v stanovanja, hiše, vozila, tatvine vozil, drzni ropi ipd.

Objavljamo nekaj koristnih nasvetov in priporočil, saj lahko za varnost svojega premoženja največ naredite sami!

Število vlomov v stanovanja ali stanovanjske hiše, pa tudi vikende, iz leta v leto narašča, storilci pa so čedalje bolj predrzni ali nasilni. "Prilika dela tatu" in vlomilec bo raje izbral tisto stanovanje ali hišo, kjer bo za kaznivo dejanje najmanj ovir in tveganje za odkritje najmanjše. Stavba, v kateri ni nikogar, ker so stanovalci odsotni, ali je očitno brez varovanja, bo bolj verjetno tarča vloma kot obratno. Posebno »vabljliva« za vlomilce so odprta vrata ali okna, razpoložljivo orodje za dostop (na primer zaboji, lestev, ki omogoča dostop do drugače nedosegljivih oken ipd.), vrtnarsko orodje, s katerim lahko vlomilec nasilno vlomi, puščene žive meje ali visoke ograje ...

Zato pred daljšo odsotnostjo z doma:

- zaklenite vrata in zaprite okna, pred tem pa ne pozabite zapreti plina in vode ter izklopiti elektrike, predvsem na aparatih (da vam zaradi puščanja vode ali požara ne bo treba predčasno prekiniti dopusta),
- vklopite alarmno napravo,
- ključev ne puščajte na "skritih mestih", kot so nabiralniki, predpražniki, lončki za rože ipd.,
- ne puščajte doma dragocenosti in denarja (med daljšo odsotnostjo raje najemite sef),
- o svoji odsotnosti ne puščajte sporočil (na telefonskem odzivniku, na listkih ...),
- poskrbite, da bo videti, kot da je nekdo vedno doma (naj vam prijatelj ali sosed redno prazni poštni nabiralnik, dviguje rolete; vgradite časovna stikala za samodejno prižiganje luči, odpovejte dostavo časopisov ...)
- doma parkirana vozila zaklenite ter varno shranite dokumente in ključe, tudi rezervne,

- ne puščajte orodja ali drugih priročnih sredstev v okolici hiše,
- z vidnih mest umaknite vrednejše predmete,
- povejte sosedom, kako ste dosegljivi,
- zapišite si serijske številke vrednejših predmetov ali jih celo fotografirajte, po možnosti pa tudi označite (umetniške slike, nakit, tehnične predmete idr.).

SKUPAJ ZA VARNOST
VAŠA POLICIJA

UVELJAVITEV DOLOČB ZVCP-1

Obveščamo vas, da so zaradi uveljavitve nekaterih določb ZVCP-1 (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo) z dne 13. 7. 2009 pojavili dvomi in vprašanja glede pridobitve nekaterih kategorij vozniškega dovoljenja ter uporabe predpisa, ko se je kandidat za voznika že pričel usposabljanje v avtošoli. Ministrstvo za notranje zadeve je ponovno preučilo ureditev prehodnih določb ZVCP-1E, predvsem iz načela varovanja pravnih koristi strank in zavzelo naslednji stališči:

1. Pridobitev kategorij vozniškega dovoljenja, kjer se spreminjajo starostni pogoji (npr. kategorije H oz. AM, A, C, CE, D, DE in F)

Kandidati za voznike, ki so pričeli z usposabljanjem v avtošoli ali se prvič

priglasili k voznškemu izpitu pred uveljavitvijo določb o novih predpisanih starostih (pred 13. 7. 2009), bodo lahko opravljali voznški izpit ter pridobili voznško dovoljenje po starostnih pogojih, kot jih je določal ZVCP-1, torej po določbah zakona, ki so veljale v času pričetka usposabljanja oz. prve priglasitve k voznškemu izpitu. Upravne enote ali izpitni centri ugotovijo podatek o pričetku usposabljanja kandidata v avtošoli iz evidenčnega kartona vožnje.

2. Postopno pridobivanje voznškega dovoljenja za vožnjo dvo- in trokolesnih motornih vozil

Rok za pridobitev voznškega dovoljenja za kategoriji A2 in A (brez omejitve) pod pogoji iz ZVCP-1 se podaljša s 13. 7. 2009

na 1. 10. 2009 - skrajni rok, določen v 106. členu ZVCP-1. To pomeni, da vsi imetniki voznškega dovoljenja kategorije A1 ali A (z omejitvijo do $25 \text{ KW} \leq 0,16 \text{ kW/kg}$), ki bodo do 1. 10. 2009 vložili vlogo in izpolnili pogoje, določene v ZVCP-1 za pridobitev kategorije A2 ali A (brez omejitve), lahko voznško dovoljenje s temi kategorijami pridobijo po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo ZVCP-1E (tj. brez opravljanja praktičnega dela voznškega izpita, zdravniškega spričevala, po izpolnitvi starostnega pogoja 18 oz. 21 let ter posedovanje voznškega dovoljenja nižje kategorije več kot dve leti, pri čemer se voznške izkušnje A1 ali A z omejitvijo štejejo).

Upravna enota Trebnje

KNJIŽNICA *Pavla Golie*

Spoštovani uporabniki Knjižnice Pavla Golie Trebnje,

obveščamo vas, da smo na podlagi 21. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov in 15. člena Zakona o knjižničarstvu dolžni iz evidence izbrisati vse neaktivne člane knjižnice, to so tisti, ki nas niso obiskali najmanj eno leto in so poravnali vse obveznosti do knjižnice.

Izbrisan član se bo ob obisku moral ponovno vpisati v knjižnico.

**Prijazno vabljeni, da nas obiščete.
Prijazno vabljeni tudi na naše prireditve!**

OBMOČNA IZPOSTAVA JAVNEGA SKLADA RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

pripravlja in vabi:

Torek, 20. oktobra, ob 17. uri v Kulturni dom Šentrupert – predstava za otroke: *Šivilja in škarjice* – 30 minut.

Nedelja, 25. oktobra, ob 16. uri v Kulturni dom Šentrupert – predstava za odrasle: *Peg, srček moj*.

Med krompirjevimi počitnicami bodo 26. in 27. oktobra od desete do petnajste ure lončarske delavnice z Ano Čajanko v prostorih Kulturnega doma. Najmanj pet udeležencev je pogoj, da bo delavnica izvedena. Razpis s prijavnico bo posredovan v OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert.

Torek, 17. novembra, ob 17. uri v Kulturnem domu Šentrupert – predstava za otroke.

Nedelja, 22. novembra, ob 16. uri v Kulturnem domu Šentrupert – predstava za odrasle.

TA VESELI DAN KULTURE bomo počastili skupaj s kulturnimi društvi, skupinami in posamezniki med 27. novembrom in 6. decembrom.

Mojca Femec, koordinatorka

STEKLASOVA POHODNA POT

vabi na

10. JUBILEJNI POHOD

**v soboto, 10.oktobra 2009,
ob 8.30 v Šentrupertu**

program:

od 7.30 naprej: stojnice na trgu

ob 8.30: pozdravni nagovor in nastop Okteta Lipa ter Občinskega pihalnega orkestra sv. Ruperta

ob 9.00: odhod s trga

pridružili se nam bodo tudi konjeniki, vodniki psov in zinajarji

ob 13.00: osrednja slovesnost v Nebasih

nastop Vinogradniškega pevskega zbora ter Občinskega pihalnega orkestra sv. Ruperta

za hrano, pijačo in živo glasbo bo poskrbljeno

program bo povezovala Petra Krnc

startnina: 10€ (vključuje čaj, topli obrok, brošuro ter priložnostno spominsko darilo)

PRISRČNO VABLJENI!
Občina Šentrupert, TD Šentrupert, PD Polet Šentrupert
www.steklasovapot.eu

ŠentRUPERT

GLASILO OBČINE ŠENTRUPERT • LETO: XI/3 • jesen 2009 • USTANOVITELJICA: OBČINA ŠENTRUPERT - zanjo: RUPERT GOLE • UREDNIŠKI ODBOR: *Jože Zupan*, urednik, *Mateja Ramovš*, pomočnica urednika; člani: *Jože Brečko*, *dr. Iztok Kovačič*, *Polona Rugelj*, *Andreja Udovč*; zunanji sodelavec: *mag. Jože Uhan* • OBLIKOVANJE IN PRELOM: *Jože Pavlič* • TISK: *Grafika Novo mesto, d. o. o.* • Glasilo izhaja petkrat letno • Naklada: 1200 izvodov • Glasilo je za občane Občine Šentrupert brezplačno •